

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผลการหาเวลาที่เหมาะสมในการใช้แอมเบอร์ไลท์ 120 พี คู้ดซ์บรัชเคียม้ออนจาก รัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน

เมื่อแปรผันเวลาที่ใช้ในการคู้ดซ์บรัชเคียม้ออนออกจากรัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม ด้วยแอมเบอร์ไลท์ 120 พีแตกต่างกัน พบว่า ปริมาณคาร์คูลอนิคที่ตรวจได้แตกต่างกันด้วย ดังแสดงในรูปที่ 5 จะเห็นได้ว่า เมื่อใช้เวลานานการกว 15 นาที ตรวจพบปริมาณคาร์คูลอนิค 74.56 มิลลิกรัม ในขณะที่เมื่อเวลาเพิ่มขึ้นเป็น 30 45 60 และ 90 นาที ตรวจพบคาร์คูลอนิคในปริมาณที่เท่ากัน คือ 78.46 มิลลิกรัม แสดงว่า เวลานการกวตั้งแต่ 30 นาทีเป็นต้นไป เพียงพอต่อการคู้ดซ์บรัชเคียม้ออนออกจาก รัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม

ผลการหาปริมาณแอมเบอร์ไลท์ 120 พี ที่เหมาะสมในการคู้ดซ์บรัชเคียม้ออนจาก รัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน

เมื่อแปรผันปริมาณแอมเบอร์ไลท์ 120 พี เพื่อคู้ดซ์บรัชเคียม้ออนออกจาก รัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน 100 มิลลิกรัมต่าง ๆ กัน พบว่า ความสามารถในการคู้ดซ์บรัชเคียม้ออน ออกจากรัชเคียมกลูโคเนตแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ ปริมาณคาร์คูลอนิคที่ตรวจได้ มีความแตกต่างกัน โดยเมื่อใช้แอมเบอร์ไลท์ ปริมาณ 3 และ 6 มิลลิลิตร ตรวจพบปริมาณคาร์คูลอนิค 27.46 และ 51.22 มิลลิกรัม ตามลำดับ แต่เมื่อใช้แอมเบอร์ไลท์ ปริมาณ 9 และ 12 มิลลิลิตร ตรวจพบปริมาณคาร์คูลอนิค 80.46 มิลลิกรัมเท่ากัน ดังแสดงในรูปที่ 6 ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า แอมเบอร์ไลท์ 9 มิลลิลิตร เป็นปริมาณที่เพียงพอในการคู้ดซ์บรัชเคียม้ออน ออกจากรัชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม

ผลการหาวิธีการที่เหมาะสมในการใช้แอมเบอร์ไลท์ ๒-อาร์ 120 พี คู่กับพืชเคียมอ็อนจาก
พืชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน

เมื่อใช้วิธีการแตกต่างกันในการใช้แอมเบอร์ไลท์ ๒-อาร์ 120 พี 9 มิลลิลิตร คู่กับ
พืชเคียมอ็อนออกจากพืชเคียมกลูโคเนตมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม โดยใช้เวลาคู่กับ 30 นาที
พบว่าวิธีการกวน และการใช้คอสมัน์ ตรวจพบปริมาณกรดกลูโคนิกต่างกันเล็กน้อย คือ 80.43
และ 82.39 มิลลิกรัม ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 7 แต่วิธีการใช้คอสมัน์เป็นวิธีที่สะดวกกว่า
วิธีแรกที่ต้องอาศัยเครื่องกวน และสามารถคู่กับพืชเคียมอ็อนได้ดี จึงนำวิธีการใช้คอสมัน์มาใช้
ในการทดลองต่อไป

ผลการนำสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปแอสเพอร์จิลลัสเคียมกลูโคเนต มาผลิตกรดกลูโคนิก
ในรูปพืชเคียมกลูโคเนต ระดับขวดเซย่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เพื่อผลิตกรดกลูโคนิกในรูป
พืชเคียมกลูโคเนต ระดับขวดเซย่า โดยใช้สภาวะที่เหมาะสมจากการผลิตกรดกลูโคนิกในรูป
แอสเพอร์จิลลัสเคียมกลูโคเนต คือใช้น้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 25% (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นแหล่งคาร์บอน
ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อ ให้อยู่ในช่วงระหว่าง 5.5-6.5 ตลอดการทดลอง
ด้วย 1 นอร์มอลพืชเคียมไฮดรอกไซด์ แทนการใช้แอสเพอร์จิลลัสเคียมคาร์บอนเนต เพาะเลี้ยงบนเครื่อง
เซย่าแบบโรตารี ความเร็ว 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง พบว่า วั้ผลผลิตกรดสูงสุด 185.56
กรัมต่อลิตร ในวันที่ 7 ของการเลี้ยงเชื้อ ดังแสดงในรูปที่ 8 น้ำตาลกลูโคสถูกนำไปใช้เพื่อการ
ผลิตกรดและการเติบโต จนกระทั่งวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ น้ำตาลถูกใช้หมด ส่วนการเติบโต
ซึ่งวัดจากน้ำหนักแห้งของสายใยเพิ่มมากขึ้นควบคู่ไปกับการผลิตกรด เมื่อพิจารณาถึงปริมาณกรด
กลูโคนิกที่ผลิตได้ พบว่า มีปริมาณต่ำกว่าการผลิตในรูปแอสเพอร์จิลลัสเคียมกลูโคเนต คือ วั้ผลผลิตกรด
185.56 กรัมต่อลิตร หรือ 74.22 % (น้ำหนักต่อน้ำหนักน้ำตาลกลูโคสตั้งคั้ง) ในขณะที่การ
ผลิตกรดดังกล่าว ในรูปแอสเพอร์จิลลัสเคียมกลูโคเนตภายใต้สภาวะเดียวกันวั้ผลผลิตถึง 282 กรัมต่อลิตร
หรือเท่ากับ 94 % (รติกร กัณฑ์พงศ์ ,2534) จึงต้องแปรผันสภาวะบางอย่างในการทดลอง
ต่อไปเพื่อเพิ่มผลผลิตกรดกลูโคนิกในรูปพืชเคียมกลูโคเนต

ผลการหาสภาวะที่เหมาะสมบางประการ เพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเคียมกลูโคเนต
ในระดับขวดเซย่า

ผลการหาความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสที่เหมาะสมต่อการผลิตกรดกลูโคนิก
ในรูปไซเคียมกลูโคเนต

เมื่อทดลองผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเคียมกลูโคเนต โดยแปรผันความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสเป็น 25% 30% และ 35% (น้ำหนักต่อปริมาตร) พบว่า น้ำตาลกลูโคส 30% เป็นแหล่งคาร์บอนที่ให้ผลผลิตกรดกลูโคนิกสูงสุด คือ ให้ผลผลิต 237.4 กรัมต่อลิตร หรือเท่ากับ 79.13% (น้ำหนักต่อน้ำหนักกลูโคสตั้งต้น) ในวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ ดังแสดงในรูปที่ 9 ระยะเวลาให้ผลผลิตกรดสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่วันที่ 5 ของการเพาะเลี้ยง ส่วนผลผลิตกรดจากอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำตาลกลูโคส 25% เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่เริ่มคั้นเลี้ยงเชื้อ และมีค่าสูงสุด 185 กรัมต่อลิตร เมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 7 วัน ดังรูปที่ 8 ส่วนการเลี้ยงเชื้อ ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำตาลกลูโคส 35% ให้ผลผลิตกรดต่ำมาก กล่าวคือ เมื่อเลี้ยงเชื้อเป็นเวลา 10 วัน ตรวจพบผลผลิตกรดเพียง 144.4 กรัมต่อลิตร เมื่อวัดการเติบโต พบว่า มีน้ำหนักแห้งของสายใยต่ำมาก คือเท่ากับ 13.5 กรัมต่อลิตร (รูปที่ 10) เมื่อเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตกรดและระยะเวลาในการผลิต ดังแสดงในรูปที่ 11 พบว่า ความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสที่เหมาะสมต่อการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเคียมกลูโคเนต ในระดับขวดเซย่า คือ 30% จึงเลือกใช้น้ำตาลกลูโคส 30% เป็นแหล่งคาร์บอน ในอาหารเลี้ยงเชื้อ สำหรับการทดลองต่อไป

ผลการหาช่วงความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสมต่อการผลิต
กรดกลูโคนิกในรูปไซเคียมกลูโคเนต

เมื่อเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำตาลกลูโคส 30% (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นแหล่งคาร์บอน แปรผันความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อต่าง ๆ กัน 3 ช่วง คือ ช่วงระหว่าง 4.5-5.5 5.5-6.5 และ 6.5-7.5 ตลอดจนการทดลอง พบว่า ช่วงความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อที่ให้ผลผลิตกรดสูงสุด คือ 5.5-6.5 ให้ผลผลิตกรด 237 กรัมต่อลิตรเมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 8 วัน (รูปที่ 13) ส่วนความ

เป็นกรดต่ำของอาหารเลี้ยงเชื้อช่วง 4.5-5.5 ซึ่งค่อนข้างเป็นกรด ให้ผลผลิตกรดและการเติบโตต่ำมาก คือ ให้ผลผลิตกรดเพียง 90.4 กรัมต่อลิตร เมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 8 วัน(รูปที่ 12) ช่วงความเป็นกรดต่ำของอาหารเลี้ยงเชื้อระหว่าง 6.5-7.5 ให้ผลผลิตกรด 202.47 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 9 ของการเพาะเลี้ยง (รูปที่ 14) เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดกลูโคสิกจากอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีค่าความเป็นกรดต่ำต่างกัน 3 ช่วง ดังกล่าวข้างต้น (รูปที่ 15) จะเห็นว่า ช่วงความเป็นกรดต่ำของอาหารเลี้ยงเชื้อ ที่เหมาะสมต่อการผลิตกรดกลูโคสิก ในรูปโซเดียมกลูโคเนต คือ 5.5-6.5

ผลการใช้แป้งไฮดรอลิเอสเป็นแหล่งคาร์บอน แทนน้ำตาลกลูโคสบริสุทธิ์ เพื่อผลิตกรดกลูโคสิกในรูปโซเดียมกลูโคเนต

เมื่อเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแป้งไฮดรอลิเอส เป็นแหล่งคาร์บอน โดยปรับความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสในแป้งไฮดรอลิเอสเท่ากับ 30% (น้ำหนักต่อปริมาตร) ควบคุมความเป็นกรดต่ำของอาหารเลี้ยงเชื้อ ตลอดจนให้อยู่ในช่วง 5.5-6.5 เพาะเลี้ยงบนเครื่องเขย่าแบบโรตารี อัตราเร็ว 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

ผลการทดลอง แสดงให้เห็นว่า สามารถใช้น้ำตาลที่ได้จากแป้งไฮดรอลิเอสเป็นแหล่งคาร์บอนแทนกลูโคสบริสุทธิ์ได้ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบ ปริมาณกรดกลูโคสิก พบว่าผลผลิตกรดกลูโคสิกใกล้เคียงกัน คือ 234.64 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ หรือคิดเป็น 78.20 % (น้ำหนักต่อน้ำหนักกลูโคสตั้งต้น) การเติบโตและการใช้น้ำตาลก็ใกล้เคียงกัน ดังแสดงในรูปที่ 16 และ 17 ดังนั้น แป้งไฮดรอลิเอสจึงเหมาะสมที่จะนำมาเป็นแหล่งคาร์บอนแทนกลูโคสบริสุทธิ์ในการทดลองต่อไป

ผลการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมบางประการ ต่อการผลิตรกกลูโคสในรูปโซเดียมกลูโคเนต โดย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร

ผลของอัตราการใช้อากาศ

เมื่อเพาะเลี้ยง เชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้แบ่งไฮดรอลิเอสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน แล้วศึกษาผลของปริมาณอากาศในอาหารเลี้ยงเชื้อ ต่อการผลิตรกกลูโคส โดยแปรผันอัตราการให้อากาศต่าง ๆ กัน 3 อัตรา คือ 1 1.5 และ 1.75 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ โดยกำหนดให้อัตราการกวนคงที่ เท่ากับ 500 รอบต่อนาที ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อ เท่ากับ 5.5-6.5 อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ผลการทดลอง พบว่า เมื่ออัตราการให้อากาศเพิ่มสูงขึ้น การผลิตรกกลูโคสก็เพิ่มสูงขึ้นด้วย นั่นคือ เมื่ออัตราการให้อากาศเท่ากับ 1 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ เชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ผลิตรกได้สูงสุด 272.93 กรัมต่อลิตร หรือเท่ากับ 90.31 % (เมื่อคิดจากน้ำตาลกลูโคสตั้งต้น) ที่เวลา 54 ชั่วโมงของการเลี้ยงเชื้อ (รูปที่ 18) ในขณะที่เมื่อเพิ่มอัตราการให้อากาศเป็น 1.5 และ 1.75 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้น และมีปริมาณสูงสุดใกล้เคียงกัน คือ 283.75 และ 284.77 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ ที่เวลา 54 ชั่วโมงเช่นเดียวกัน (รูปที่ 19 และ 20) การใช้ น้ำตาลใกล้เคียงกัน แต่การเติบโต เมื่อให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ พบว่าหน้าหนักแห้งของสายใยสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตรกกลูโคส พบว่าอัตราการให้อากาศ 1.75 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ ให้ผลผลิตรกสูงสุด (รูปที่ 21) แต่เนื่องจากการให้อากาศ อัตรานี้ เป็นความสามารถสูงสุดของถังหมักเครื่องนี้ และจะสูญเสียพลังงานในการทำงานมากกว่าอัตราการให้อากาศที่ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ แต่ผลผลิตไม่แตกต่างกัน อย่างชัดเจน จึงเลือกใช้อัตราการให้อากาศที่ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ ในการทดลองต่อไป

ผลของอัตราการกวน

เมื่อเพาะเลี้ยง เชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้แบ่งไฮดรอลิเอส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน แล้วศึกษาผลของอัตราการกวน โดยแปรผันอัตราการกวนต่าง ๆ กัน 3 อัตรา

คือ 500 600 และ 700 รอบต่อนาที กำหนดค่าให้อัตราการไหลอากาศเท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที พบว่า ที่อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที ให้ผลผลิตสูงสุด 280.34 กรัมต่อลิตร ที่เวลา 54 ชั่วโมงของการเลี้ยงเชื้อ น้ำหนักแห้งของสายใยเท่ากับ 9 กรัมต่อลิตร น้ำตาลถูกใช้หมดในเวลา 54 ชั่วโมง (รูปที่ 22) ส่วนที่อัตราการกวน 600 และ 700 รอบต่อนาที ให้ผลผลิตกรด 281.19 และ 283.74 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ เมื่อเลี้ยงเชื้อเป็นเวลา 42 ชั่วโมง (รูปที่ 23 และ 24) น้ำตาลจะถูกนำไปใช้อย่างรวดเร็ว และหมดลงเมื่อเลี้ยงเชื้อนาน 36 ชั่วโมง น้ำหนักแห้งของสายใยสูงสุดเท่ากับ 7.2 และ 7.3 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เมื่ออัตราการกวนเพิ่มสูงขึ้นจาก 500 รอบต่อนาทีเป็น 600 หรือ 700 รอบต่อนาที ปริมาณกรดกลูโคนิกที่ผลิตได้ใกล้เคียงกัน แต่สามารถลดระยะเวลาในการผลิตลงถึง 12 ชั่วโมง (รูปที่ 25) เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตกรด และ ระยะเวลาที่ใช้ ตลอดจนการประหยัดพลังงาน ในการควบคุมอัตราการกวน จึงเลือกใช้อัตราการกวนที่ 600 รอบต่อนาที ในการผลิตกรดกลูโคนิกในถังหมักขนาด 5 ลิตรต่อไป

ผลของสารกำจัดฟอง

เมื่อเพาะเลี้ยงเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้แป้งไฮดรอลีส ที่มือน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน แล้วแบรผันสารกำจัดฟอง 3 ชนิด คือ อะคีคานอล น้ำมันถั่วเหลือง 100 % และ น้ำมันหมู เพื่อควบคุมฟองที่เกิดขึ้นในถังหมัก โดยกำหนดค่าให้อัตราการไหลอากาศเท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที และอัตราการกวน 600 รอบต่อนาที พบว่า สารกำจัดฟองทั้ง 3 ชนิด สามารถควบคุมฟองได้ดี แต่ให้ผลผลิตกรดกลูโคนิกต่างกัน กล่าวคือ เมื่อใช้อะคีคานอล ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 282 กรัมต่อลิตร คือ 94 % (คิดจากปริมาณกลูโคสตั้งต้น) ที่เวลา 42 ชั่วโมง การใช้น้ำมันถั่วเหลือง 100 % พบว่า ให้ผลผลิตกรดต่ำลง คือผลผลิตกรดสูงสุด 255.37 กรัมต่อลิตรหรือเท่ากับ 85.12 % (คิดจากปริมาณกลูโคสตั้งต้น) ที่เวลา 42 ชั่วโมง การใช้น้ำมันหมูเป็นสารกำจัดฟอง ให้ผลผลิตกรดสูงสุดเพียง 243.37 กรัมต่อลิตร หรือ 81.12 % (คิดจากปริมาณกลูโคสตั้งต้น) ที่เวลา 42 ชั่วโมง ดังแสดงในรูปที่ 26 27 และ 28 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงการใช้น้ำตาล พบว่า เมื่อใช้น้ำมันถั่วเหลือง 100 % มีการใช้น้ำตาลช้ากว่าเมื่อใช้อะคีคานอลเป็นสารกำจัดฟอง โดยเมื่อใช้อะคีคานอล น้ำตาลถูกใช้หมดในเวลา 42 ชั่วโมงของการ

เลี้ยงเชื้อ น้ำมันถั่วเหลือง 100 % น้ำตาลซูคาไรท์ตามช่วงเวลาที่ 48 ของการเลี้ยงเชื้อ ส่วน น้ำมันหมูในช่วงเวลาที่ 48 ของการเลี้ยงเชื้อ ยังใช้น้ำตาลทั้งหมด คือตรวจพบปริมาณน้ำตาลที่เหลือ 8.2 กรัมต่อลิตร เมื่อพิจารณาการเติบโตโดยวัดจากน้ำหนักแห้งของสายใย พบว่า เมื่อใช้น้ำมัน ถั่วเหลือง และ น้ำมันหมูมีค่าค่า ซึ่งแสดงว่าสารกำจัดหองทั้งสองชนิดนี้ไม่เหมาะสมต่อการผลิตกรด และการเติบโตเท่าอะคีคานอล เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดจากการใช้น้ำตาลกำจัดหองทั้งสามชนิด จะเห็นได้ว่า อะคีคานอล ให้ผลผลิตกรดสูงสุด(รูปที่ 29) จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสารกำจัดหอง ในการทดลองต่อไป เนื่องจากสามารถควบคุมหองได้ดีและไม่มีผลรบกวนการผลิตกรด กรดอินทรีย์ ทำให้ได้ผลผลิตสูง

ผลการใช้น้ำประปาแทนน้ำบาดลคประจุในการ เติรมอาหาร เลี้ยง เชื้อ

โคชไม่เติมธาตุใด ๆ

เมื่อทดลองเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 เพื่อการผลิตกรด กรดอินทรีย์ ในรูปรีดเซียมกรด กรดอินทรีย์ ใช้แบ่งไฮดรอลิเอสที่ปรับความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสให้เท่ากับ 30 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นแหล่งคาร์บอน มีแอมโมเนียมซัลเฟต 0.4 % เป็นแหล่งไนโตรเจน ใช้น้ำประปาแทนน้ำบาดลคประจุ ไม่มีการเติมแร่ธาตุเสริมในรูป KH_2PO_4 แมกนีเซียในรูป $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ แมงกานีสในรูป $\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ และ เหล็กในรูป $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ กำหนดค่าให้ อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที ความคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อ เท่ากับ 5.5-6.5 ตลอดการทดลอง อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ใช้อะคีคานอลเป็นสารกำจัดหอง ผลการทดลอง พบว่า ได้ผลผลิตกรด 280.4 กรัมต่อลิตร หรือเท่ากับ 93.46 % (น้ำหนักต่อน้ำหนักกลูโคสตั้งต้น) ในช่วงเวลาที่ 42 ของการ เลี้ยงเชื้อ ดังแสดงในรูปที่ 30 ปริมาณน้ำตาลในอาหารเลี้ยง เชื้อถูกใช้หมดในเวลา 36 ชั่วโมง การเจริญเติบโตมีความใกล้เคียงกับการเลี้ยงเชื้อที่เตรียมจากน้ำบาดลคประจุ และมีการเติมธาตุ ต่าง ๆ ครบ (ภาคผนวก ก.) ซึ่งการใช้น้ำบาดลคประจุเติมแร่ธาตุครบสูตรในการเตรียม อาหารเลี้ยงเชื้อให้ผลผลิตกรดสูงสุด 281 กรัมต่อลิตร ในช่วงเวลาที่ 42 เช่นกัน (รูปที่ 31) จะเห็นได้ว่า สามารถใช้น้ำประปาแทนน้ำบาดลคประจุ ในการผลิตกรด กรดอินทรีย์ได้โคชไม่เติม ธาตุใด ๆ เพราะให้ผลผลิตสูงใกล้เคียงกัน (รูปที่ 32)

ผลการเปรียบเทียบปริมาณการผลิตกรดกลูโคนิก ในระดับขวดเขย่า กับถังหมักขนาด 5 ลิตร

เมื่อเพาะเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เพื่อผลิตกรดกลูโคนิก ในรูปไรเคียมกลูโคนेट ระดับขวดเขย่า ใช้แป้งไฮดรอลิเซลที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) เป็นแหล่งคาร์บอน ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อตลอด การทดลองให้อยู่ในช่วง 5.5-6.5 เพาะเลี้ยงบนเครื่องเขย่าแบบโรตารี อัตราเร็ว 200 รอบ ต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง พบว่า ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 234.64 กรัมต่อลิตร เมื่อเลี้ยงเชื้อนาน 8 วัน น้ำตาลถูกใช้หมดในวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ

ส่วนการเลี้ยงเชื้อในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แป้งไฮดรอลิเซลที่มีน้ำตาลเข้มข้น 30% เป็นแหล่งคาร์บอนเช่นเดียวกัน อัตราการให้อากาศเท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/ นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อ ตลอดการ ทดลองให้อยู่ในช่วง 5.5-6.5 อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ใช้อะคิคาโนลเป็นสารกำจัดฟอง พบว่า ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 281.19 กรัมต่อลิตร ในเวลา 42 ชั่วโมง ปริมาณน้ำตาลถูกใช้หมด เมื่อเลี้ยงเชื้อนาน 36 ชั่วโมง

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการผลิตกรดกลูโคนิก ในสภาวะที่เหมาะสมระดับขวดเขย่ากับ ถังหมักขนาด 5 ลิตร พบว่า ผลผลิตกรดสูงสุดในถังหมักขนาด 5 ลิตรมีปริมาณมากกว่าในระดับ ขวดเขย่าถึง 46.55 กรัมต่อลิตร และเวลาที่ใช้ในการผลิตลดลง 150 ชั่วโมง หรือเท่ากับ 6 วัน 6 ชั่วโมง (รูปที่ 33) ส่วนการใช้น้ำตาลของเชื้อในถังหมัก ปริมาณน้ำตาลลดลงอย่างรวดเร็ว และหมดเร็วกว่าในระดับขวดเขย่า 152 ชั่วโมง

ผลการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมบางประการ ต่อการผลิตรกกลูโคเนดในรูปโซเดียมกลูโคเนด
ของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 โดยการใช้สาขาย่อยข้าว ในระดับขวดเขย่า

ผลการใช้สาขาย่อยข้าว 2 ชนิด ต่อการผลิตรกกลูโคเนด

เมื่อเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ และสภาวะ
ที่เหมาะสมจากผลการทดลองที่ได้ศึกษามาแล้ว ในระดับขวดเขย่า จนได้ผลิตรกสูงสุดแล้ว
นำสาขาย่อยมาใช้เพื่อผลิตรกข้าว โดยใช้สาขาย่อยข้าว 2 ชนิด คือ ชนิดแรก นำอาหารเลี้ยงเชื้อ
ที่มีสาขาย่อยเจริญอยู่ 15 มิลลิลิตร มาใช้ผลิตรกข้าวในอาหารเลี้ยงเชื้อ 50 มิลลิลิตร และ ชนิดที่
สองกรองใช้เฉพาะสาขาย่อยจากอาหารเลี้ยงเชื้อ 15 มิลลิลิตร มาใช้ผลิตรกข้าวในการทดลองต่อไป
ผลการทดลอง พบว่า สาขาย่อยชนิดแรกให้ปริมาณรกสูงสุด 223.80 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6
ของการเพาะเลี้ยง โดยผลผลิตรกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่วันแรกของการเพาะเลี้ยง ส่วน
การใช้น้ำตาลก็รวดเร็วเช่นกัน น้ำตาลถูกใช้หมดในวันที่ 6 ของการเลี้ยงเชื้อ ส่วนการเติบโต
มีพอควร กล่าวคือ เมื่อเริ่มคั้นเลี้ยงเชื้อมีน้ำหนักแห้งของสาขาย่อย 5.30 กรัมต่อลิตร และน้ำหนัก
แห้งของสาขาย่อยค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย จนถึงวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยงมีการเติบโตสูงสุด
น้ำหนักแห้งของสาขาย่อย 16.50 กรัมต่อลิตร [รูปที่ 34 (2)]

ส่วนการใช้สาขาย่อยข้าวจดยกรองใช้เฉพาะสาขาย่อย ให้ผลผลิตรกสูงสุด 227.10 กรัมต่อ
ลิตร ในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง โดยที่ผลผลิตรกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการใช้
สาขาย่อยข้าวชนิดแรก น้ำตาลถูกใช้ไปอย่างรวดเร็ว และ หมดในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง
เช่นเดียวกัน การเติบโตมีพอควร เช่นเดียวกับการใช้สาขาย่อยข้าวชนิดแรก [รูปที่ 35 (2)]

เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตรกกลูโคเนด จากการใช้สาขาย่อยข้าว 2 ชนิด พบว่าต่างกันเล็กน้อย
โดยที่การกรองใช้เฉพาะสาขาย่อยให้ผลผลิตรกสูงกว่า (รูปที่ 36) จึงเลือกใช้วิธีการกรองเอาเฉพาะ
สาขาย่อย จากอาหารเลี้ยงเชื้อ มาใช้ในการทดลองต่อไป

ผลการหาปริมาณสาหร่ายที่เหมาะสม มาใช้ซ้ำเพื่อผลิตกรดกลูโคนิก

เมื่อแปรผันปริมาณของอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีสาหร่ายเจริญอยู่เป็น 10 15 และ 20 มิลลิลิตร แล้วกรองเอาเฉพาะสาหร่ายมาใช้ผลิตกรดกลูโคนิกซ้ำ โดยเพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร ที่มีองค์ประกอบ และสภาวะเหมือนครั้งแรก ผลการทดลอง พบว่าสาหร่ายจากอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 15 มิลลิลิตร ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 229.05 กรัมต่อลิตร เมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 6 วัน (รูปที่ 38) ส่วนสาหร่ายจากอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 10 มิลลิลิตร ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 222.10 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 7 ของการเลี้ยงเชื้อ (รูปที่ 37) เมื่อใช้สาหร่ายจากอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 20 มิลลิลิตร ตรวจสอบผลผลิตกรดต่ำสุด คือ 192.90 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6 ของการเลี้ยงเชื้อ (รูปที่ 39) ซึ่งจะเห็นได้ว่า สาหร่ายในอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 15 มิลลิลิตรต่ออาหารเลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร (30 % ปริมาตร/ปริมาตร) เป็นขนาดเหมาะสมที่สุด เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดและระยะเวลาในการผลิต กับปริมาณอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีสาหร่ายเจริญอยู่อีก 2 ขนาด นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดสูงสุดจากการนำสาหร่ายจากอาหารเลี้ยงเชื้อ 15 มิลลิลิตร มาผลิตกรดซ้ำกับการเพาะเลี้ยงครั้งแรก ซึ่งให้ผลผลิต 232 กรัมต่อลิตร พบว่าใกล้เคียงกัน แต่การใช้สาหร่ายซ้ำสามารถลดระยะเวลาในการผลิตลง โดยให้ผลผลิตกรดสูงสุดเร็วขึ้น 2 วัน

ผลการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคนेट โดยนำสาหร่ายซ้ำ เพาะเลี้ยงเชื้อ

4 ครั้งติดต่อกัน ในระดับขวดเชษา

เมื่อเพาะเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในอาหารเลี้ยงเชื้อ และสภาวะที่เหมาะสม จนได้ผลผลิตกรดสูงสุด คือวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ แล้วกรองแยกสาหร่ายจากอาหารเลี้ยงเชื้อ 15 มิลลิลิตร มาเลี้ยงเชื้อซ้ำอีก 3 ครั้ง ในอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 50 มิลลิลิตร ผลการทดลอง พบว่า ผลผลิตกรดสูงสุดที่ผลิตได้แต่ละครั้งมีค่าใกล้เคียงกัน และใกล้เคียงกับการเลี้ยงเชื้อครั้งแรก ซึ่งให้ผลผลิตกรดสูงสุด 232.6 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 8 ของการเลี้ยงเชื้อ น้ำตาลกลูคาซิทมัคในวันเดียวกัน น้ำหนักแห้งของสาหร่ายสูงสุดเท่ากับ 19.5 กรัมต่อลิตร [รูปที่ 40 (1)] เมื่อนำสาหร่ายมาใช้ซ้ำครั้งที่ 1 ผลผลิตกรดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่เริ่มต้นเลี้ยงเชื้อ และสูงสุดเมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 6 วัน ให้ผลผลิตกรด 228.12 กรัมต่อลิตร น้ำตาลกลูคาซิทมัคอย่างรวดเร็ว

และหมคนวันที่ทำให้ผลผลิตกรดสูงสุด การเติบโตมีน้มน้ำหนักเมื่อเริ่มต้นเพาะเลี้ยง น้ำหนักแห้งของสาขาย่อยเท่ากับ 5.3 กรัมต่อลิตร หลังจากนั้น เจริญเพิ่มขึ้นตามเวลาที่เลี้ยง เชื้อ และมีน้ำหนักแห้งสูงสุด 20.4 กรัมต่อลิตร [รูปที่ 40 (2)] การใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 2 และ 3 ตรวจพบผลผลิตกรดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน และ ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 226.2 และ 227.5 กรัมต่อลิตร ตามลำดับในวันที่ 6 ของการเลี้ยงเชื้อ การใช้ น้ำตาลมีลักษณะการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับการใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 การใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 2 น้ำหนักแห้งของสาขาย่อยเริ่มต้นเท่ากับ 5.38 กรัมต่อลิตร และมีค่าสูงสุด 19.3 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง [รูปที่ 40 (3)] การใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 3 มีน้ำหนักแห้งของสาขาย่อยเริ่มต้น 5.42 กรัมต่อลิตร และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 20 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6 เช่นเดียวกัน [รูปที่ 40 (4)] เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดจากการเลี้ยงเชื้อ 4 ครั้ง ติดต่อกัน พบว่า การใช้สาขาย่อยซ้ำให้ผลผลิตกรดรวดเร็วกว่าการเลี้ยงเชื้อครั้งแรกถึง 2 วัน และการใช้เชื้อซ้ำ 4 ครั้ง มีค่าทำให้ผลผลิตกรดลดลงแต่อย่างใด (รูปที่ 41)

เมื่อพิจารณาถึงการใช้ น้ำตาลทั้ง 4 ครั้ง พบว่า การเลี้ยงเชื้อครั้งแรก น้ำตาลถูกใช้หมดลงในวันที่ 8 ของการเพาะเลี้ยง ซึ่งช้ากว่าเมื่อใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 2 และ 3 คือ พบ น้ำตาลถูกใช้หมดในวันที่ทำให้ผลผลิตกรดสูงสุด คือวันที่ 6 ของการเลี้ยงเชื้อ (รูปที่ 42)

เมื่อเปรียบเทียบการเติบโต โดยเทียบจากน้ำหนักแห้งของสาขาย่อยของทั้ง 4 ครั้ง พบว่า น้ำหนักแห้งสูงสุดของการเพาะเลี้ยงแต่ละครั้ง ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่การเพิ่มขึ้นของน้ำหนักแห้งของสาขาย่อยเมื่อเลี้ยงเชื้อซ้ำ มีรูปแบบที่แตกต่างจากการเลี้ยงเชื้อครั้งแรก กล่าวคือการเลี้ยงเชื้อครั้งแรก มีการเจริญในช่วง 18 ชั่วโมงแรก หลังจากนั้น เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 1 2 และ 3 เชื้อค่อย ๆ เจริญจนน้ำหนักคงที่ (รูปที่ 43)

ผลการใช้สาขาย่อยของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G153 ซ้ำ เพื่อผลิตกรดกลูโคนิกใน
รูปขี้หมักมูลสุรโคเนต โดยเพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกัน ในถังหมักขนาด 5 ลิตร

เมื่อเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 เพื่อผลิตกรดกลูโคนิกในรูป
ขี้หมักมูลสุรโคเนต ในถังหมักขนาด 5 ลิตร โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อและสภาวะที่เหมาะสม
จากที่ได้ศึกษามาแล้ว คือ อัตราการให้อากาศเท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ
/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที ควบคุมความเป็นกรดค้างของอาหารเลี้ยงเชื้อ
ตลอดการทดลองให้อยู่ระหว่าง 5.5-6.5 อุณหภูมิ 31-33 องศาเซลเซียส ใช้ตะกั่วคานอล

เป็นสารกำจัดพอง จนได้ผลผลิตกรดสูงสุดในช่วงวันที่ 42 แล้ว นำอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีสายใยเจริญอยู่ปริมาตร 600 มิลลิลิตร มาเพาะเลี้ยงซ้ำอีก 3 ครั้งติดต่อกัน โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีองค์ประกอบและสภาวะเหมือนครั้งแรก ผลการทดลอง พบว่า ผลผลิตกรดกลูโคนิกของการเพาะเลี้ยง 4 ครั้งใกล้เคียงกัน การเลี้ยงเชื้อครั้งแรกให้ผลผลิตกรดสูงสุด 282.32 กรัมต่อลิตร ในเวลา 42 ชั่วโมง น้ำตาลหมกเมื่อเลี้ยงเชื่อนาน 36 ชั่วโมง น้ำหนักแห้งของสายใยเท่ากับ 7.3 กรัมต่อลิตรที่ 42 ชั่วโมง [รูปที่ 44 (1)] การเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 1 ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 280.32 กรัมต่อลิตร ในเวลา 30 ชั่วโมง ปริมาณน้ำตาลลดลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่เริ่มต้นเลี้ยงเชื้อ และถูกใช้หมดในเวลาให้ผลผลิตกรดสูงสุด การเติบโตมีน้ำหนักแห้งของสายใยเริ่มต้นเท่ากับ 1.59 กรัมต่อลิตร การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักแห้งของสายใยเพิ่มขึ้นช้ากว่าในการเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งแรก น้ำหนักแห้งของสายใยสูงสุด 7.21 กรัมต่อลิตร [รูปที่ 44 (2)] การเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 2 ให้ผลผลิตกรดสูงสุดเท่ากับ 279.10 กรัมต่อลิตร ในเวลา 34 ชั่วโมง น้ำตาลถูกใช้หมดในเวลา 30 ชั่วโมง และ การเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 3 ให้ผลผลิตกรด 280.91 กรัมต่อลิตร ในเวลา 32 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง น้ำตาลถูกใช้หมดเมื่อเลี้ยงเชื้อไป 30 ชั่วโมง การเติบโตของการเลี้ยงเชื้อซ้ำ ครั้งที่ 2 และ 3 มีลักษณะใกล้เคียงกับการเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 1 โดยมีน้ำหนักแห้งของสายใยเริ่มต้น 1.57 และ 1.6 กรัมต่อลิตร มีน้ำหนักแห้งสูงสุด 7.2 และ 7.3 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ [รูปที่ 44 (3) และ 44 (4)]

จะเห็นได้ว่าเมื่อนำสายใยของเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 มาใช้ผลิตกรดกลูโคนิกซ้ำ ให้ผลผลิตกรดสูง เช่นเดียวกับการเลี้ยงเชื้อครั้งแรกซึ่งไม่ได้ใช้เชื้อซ้ำ และยังสามารถลดระยะเวลาในการผลิตลง ประมาณ 10 ชั่วโมงต่อการเลี้ยงเชื้อซ้ำแต่ละครั้ง เมื่อเลี้ยงเชื้อซ้ำ 4 ครั้ง พบว่า ให้ผลผลิตกรดรวม 1122.65 กรัมต่อลิตร ใช้เวลาในการผลิต 138 ชั่วโมง (รูปที่ 45)

เมื่อพิจารณาถึงการใช้น้ำตาล พบว่า ในการเลี้ยงเชื้อซ้ำครั้งที่ 1 2 และ 3 น้ำตาลถูกใช้หมดไวกว่าการเลี้ยงเชื้อครั้งแรก 12 ชั่วโมง (รูปที่ 46)

เมื่อเปรียบเทียบการเติบโต พบว่าการเลี้ยงเชื้อซ้ำ ใช้สายใยที่เติบโตแล้วมาเพาะเลี้ยงตั้งแต่เริ่มต้นเลี้ยงเชื้อซ้ำ หลังจากนั้น การเจริญค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามเวลาที่เลี้ยงเชื้อ แตกต่างจากการเลี้ยงเชื้อครั้งแรกที่มีการเจริญเติบโตในช่วงแรก ต่อมา จึงเจริญอย่างรวดเร็ว แต่ น้ำหนักแห้งของสายใยสูงสุดของทั้ง 4 ครั้งใกล้เคียงกัน (รูปที่ 47)

ผลการเปรียบเทียบปริมาณการผลิตกรดกลูโคนิก โดยใช้สาขาย่อยซ้ำ เพาะเลี้ยงเชื้อ 4 ครั้งติดต่อกัน
ในระดับขวดเซย่า กับ ในระดับถังหมักขนาด 5 ลิตร

ผลการเปรียบเทียบปริมาณการผลิตกรดกลูโคนิก ในระดับขวดเซย่า กับ ในระดับถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้สาขาย่อยซ้ำ ซึ่งแสดงไว้ในรูปที่ 48 พบว่า เมื่อใช้สาขาย่อย *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ซ้ำ โดยเพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกันในสภาวะที่เหมาะสม ทั้งในระดับขวดเซย่า และในถังหมักขนาด 5 ลิตร พบว่า ผลผลิตกรดกลูโคนิกสูงสุดในการเลี้ยง เชื้อครั้งแรกในระดับขวดเซย่า เท่ากับ 232.60 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 8 ของการเพาะเลี้ยง ส่วนในถังหมักให้ผลผลิตกรด เท่ากับ 282.32 กรัมต่อลิตร ในเวลา 42 ชั่วโมงของการเพาะเลี้ยง โดยผลผลิตกรดสูงกว่าระดับขวดเซย่า 49.72 กรัมต่อลิตร และใช้เวลาในการผลิตน้อยกว่า 150 ชั่วโมง (6 วัน 6 ชั่วโมง) เมื่อใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 ผลผลิตกรดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยระดับขวดเซย่า ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 228.12 กรัมต่อลิตร ในเวลา 6 วัน ในถังหมักให้ผลผลิตกรดสูงสุด 280.32 กรัมต่อลิตร ที่เวลา 30 ชั่วโมง ผลผลิตกรดสูงกว่าระดับขวดเซย่า 52.20 กรัมต่อลิตร และใช้เวลาในการผลิตน้อยกว่า 114 ชั่วโมง (4 วัน 9 ชั่วโมง) เมื่อเปรียบเทียบการเลี้ยง เชื้อครั้งแรก กับการใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 พบว่า ให้ผลผลิตกรดใกล้เคียงกัน แต่ในระดับขวดเซย่าใช้เวลาในการผลิตกรดน้อยกว่าการเลี้ยง เชื้อครั้งแรก 2 วัน ส่วนในถังหมักใช้เวลาน้อยกว่าการเลี้ยง เชื้อครั้งแรก 12 ชั่วโมง การใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 2 ระดับขวดเซย่า ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 226.20 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง เช่นเดียวกัน ระดับถังหมัก ให้ผลผลิตกรดสูงสุด 279.10 กรัมต่อลิตร ที่เวลา 34 ชั่วโมง ผลผลิตกรดสูงกว่าระดับขวดเซย่า 52.90 กรัมต่อลิตร ใช้เวลาในการผลิตน้อยกว่า 110 ชั่วโมง (4 วัน 14 ชั่วโมง) เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดและระยะเวลาที่ใช้กับการใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 พบว่า ใกล้เคียงกัน การใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 3 ระดับขวดเซย่าให้ผลผลิตกรด 227.50 กรัมต่อลิตร ในวันที่ 6 ของการเพาะเลี้ยง เช่นเดียวกัน ในถังหมักให้ผลผลิตกรดสูงสุด 280.91 กรัมต่อลิตรในเวลา 32 ชั่วโมง ผลผลิตกรดสูงกว่าในระดับขวดเซย่า 53.41 กรัมต่อลิตร ระยะเวลาในการผลิตลดลง 112 ชั่วโมง (4 วัน 16 ชั่วโมง) เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรด และ เวลาที่ใช้ของการใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 3 กับการใช้สาขาย่อยซ้ำครั้งที่ 1 และ 2 พบว่าใกล้เคียงกัน

เมื่อเลี้ยง เชื้อซ้ำ 4 ครั้งติดต่อกันในระดับขวดเซย่า ให้ผลผลิตกรดรวม 905.50 กรัมต่อลิตร โดยใช้เวลาในการผลิตรวม 26 วัน ส่วนในถังหมักขนาด 5 ลิตร ให้ผลผลิตกรดรวม 1122.65 กรัมต่อลิตร ใช้ระยะเวลาในการผลิต 138 ชั่วโมง (5 วัน 18 ชั่วโมง)

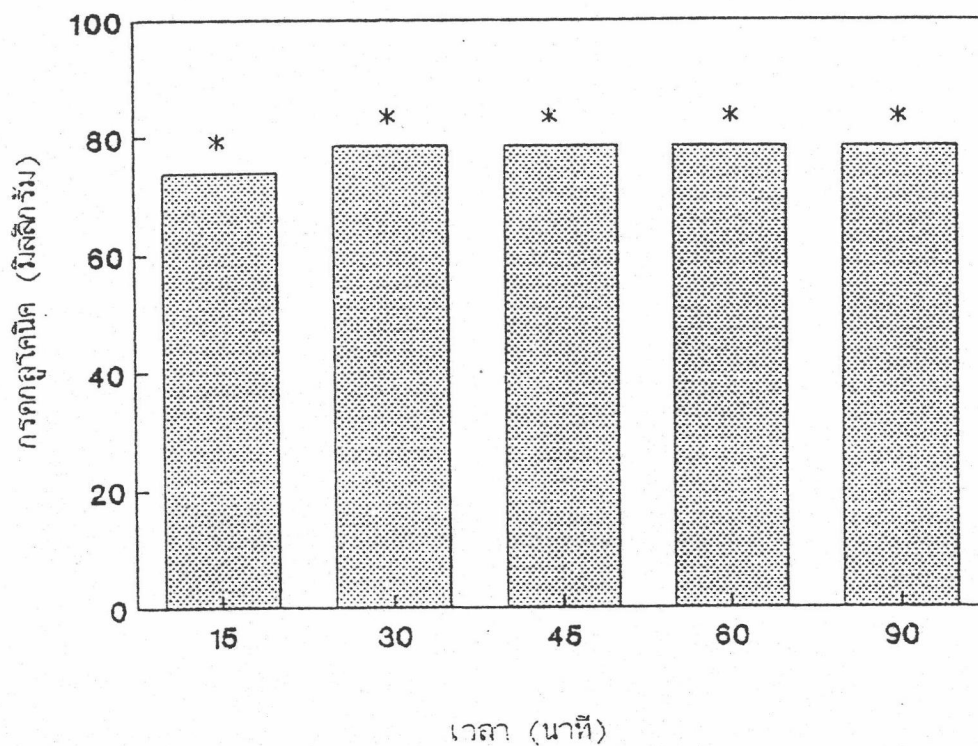
เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกรดกลูโคซิก โดยเลี้ยงเชื้อ 4 ครั้ง ติดต่อกันที่ผลิตในระดับขวด เขย่ากับนดงหมักขนาด 5 ลิตร พบว่า ผลผลิตกรดสูงสุดรวมกัน 4 ครั้งในถังหมักสูงกว่าในระดับขวดเขย่าถึง 217.15 กรัมต่อลิตร นอกจากนี้ ยังสามารถลดระยะเวลาในการผลิตลง 20 วัน

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสายใยที่เก็บไว้ที่เวลาต่าง ๆ กัน ก่อนนำมาใช้เพาะเลี้ยงซ้ำ

เมื่อเลี้ยงเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 จนได้ผลผลิตกรดสูงสุดแล้ว นำอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีสายใยเจริญอยู่ 15 มิลลิลิตร มากองเก็บเฉพาะสายใยไว้ที่อุณหภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 0 1 3 5 และ 7 วัน แล้วจึงนำมาเพาะเลี้ยงเชื้อผลิตกรดซ้ำ เมื่อวัดผลผลิตกรด พบว่า สายใยที่กรองแล้วเก็บไว้เป็นเวลา 1 วัน ให้ผลผลิตกรดแตกต่างจากผลผลิตกรดจากสายใยที่กรองแล้วนำมาใช้ผลิตต่อทันที ผลิตผลผลิตกรด 227.4 กรัมต่อลิตร น้ำตาลถูกใช้หมด มีน้ำหนักแห้งของสายใย เท่ากับ 20.4 กรัมต่อลิตร ดังแสดงในรูปที่ 49 เก็บสายใยเป็นเวลา 3 วันให้ ผลผลิตกรดต่ำลงเล็กน้อย คือเท่ากับ 217.84 กรัมต่อลิตร น้ำตาลถูกใช้หมดเช่นกัน มีน้ำหนักแห้งของสายใย เท่ากับ 21 กรัมต่อลิตร ส่วนการเก็บสายใยไว้เป็นเวลา 5 และ 7 วัน พบว่า ผลผลิตกรดต่ำมาก คือให้ผลผลิตกรด 192.41 และ 172.8 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ และยังมีปริมาณน้ำตาลเหลืออยู่ 4.2 และ 10.8 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสายใยที่เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลานานประมาณ 3 วัน สามารถนำมาใช้ผลิตกรดซ้ำได้โดยยังคงประสิทธิภาพเกือบ 100 % แต่ถ้าเก็บไว้เป็นเวลานานกว่านี้ จะไม่เหมาะต่อการนำสายใยมาใช้ซ้ำ เนื่องจากเชื้อไม่สามารถกลับมามีประสิทธิภาพ ในการผลิตกรดกลูโคซิกได้ดังเดิม

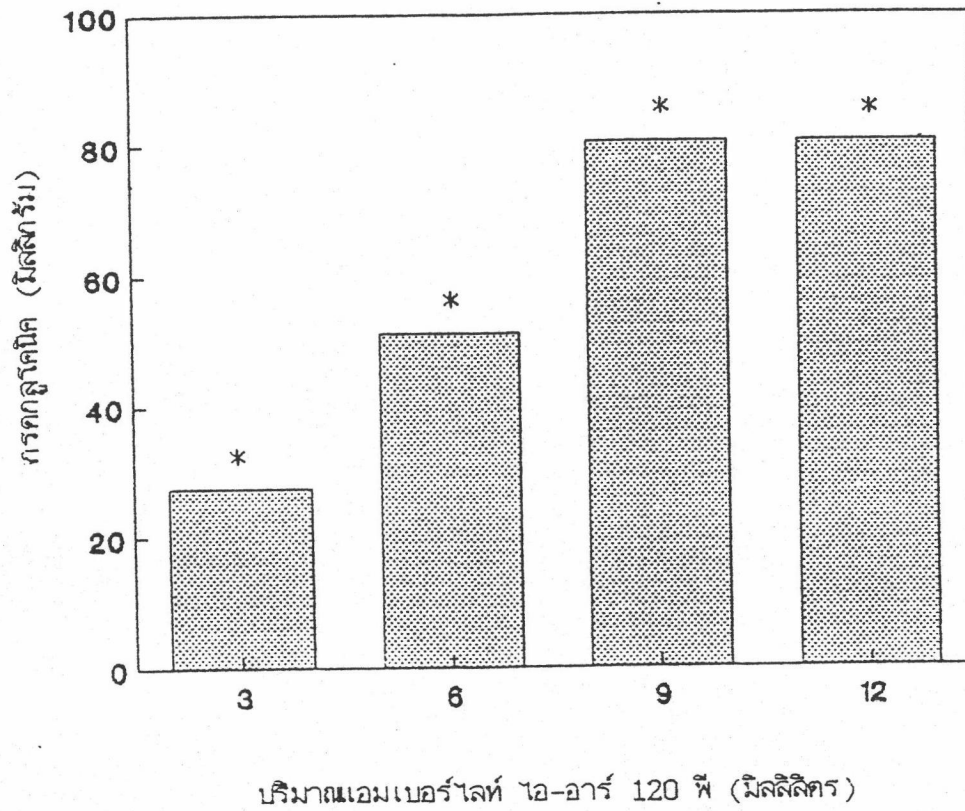
ผลการวิเคราะห์หาชนิดของกรดที่สร้างขึ้นโดย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ด้วยเครื่อง HPLC

เมื่อทำการวิเคราะห์หาชนิดของกรดอินทรีย์ที่สร้างโดย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 โดยเทียบกับกรดกลูโคซิกมาตรฐาน พบว่า กรดดังกล่าวเป็นกรดกลูโคซิก เนื่องจากมีช่วงเวลาที่อยู่ในคอลัมน์เท่ากับกรดกลูโคซิกมาตรฐาน คือ 3.64 นาที ดังแสดงในรูปที่ 50

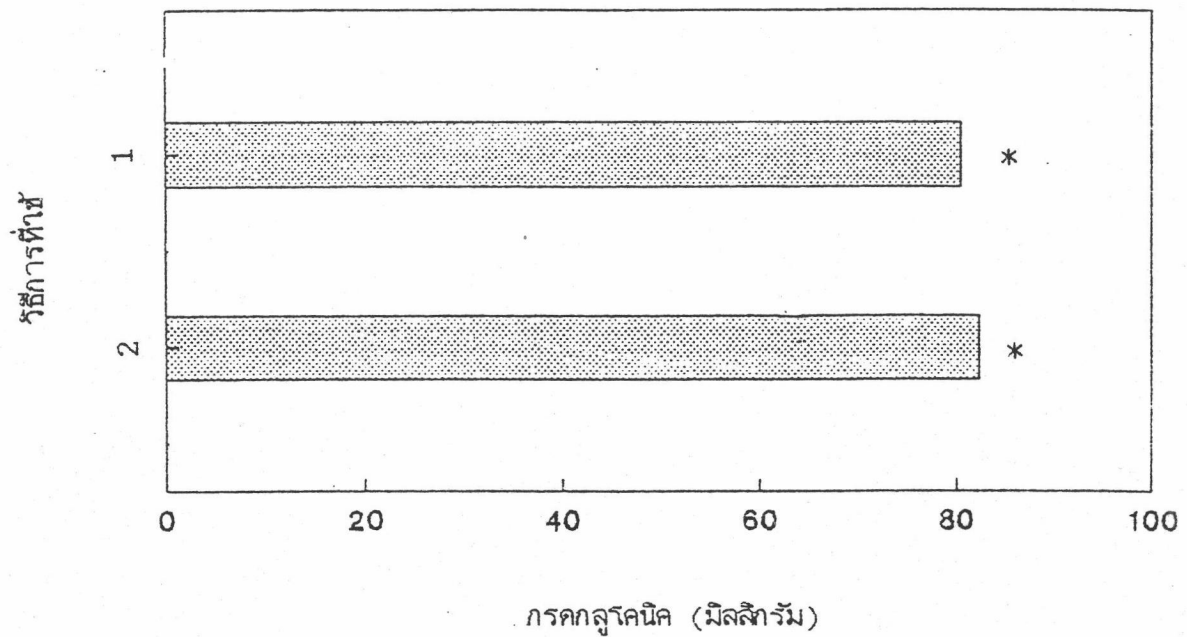
รูปที่ 5 ปริมาณการดูดกลืนกลูโคสที่ตรวจได้ เมื่อใช้แอมเบอร์ไลท์ 16-อาร์ 120 พี 12 มิลลิลิตร ดูดซับโซเดียมฮีออนออกจากโซเดียมกลูโคสเนคมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม โดยใช้เวลาในการดูดซับต่างวกัน

* ค่าเฉลี่ยจากการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง

รูปที่ 6 ปริมาณการทดสอบน้ำตาลที่ตรวจได้ เมื่อแปรผันปริมาณแอมเบอร์ไลท์ 100-อาร์ 120 พี ต่าง ๆ กัน ในการทดสอบซีเอ็มอีออนออกจาก ซีเอ็มอีออนมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที

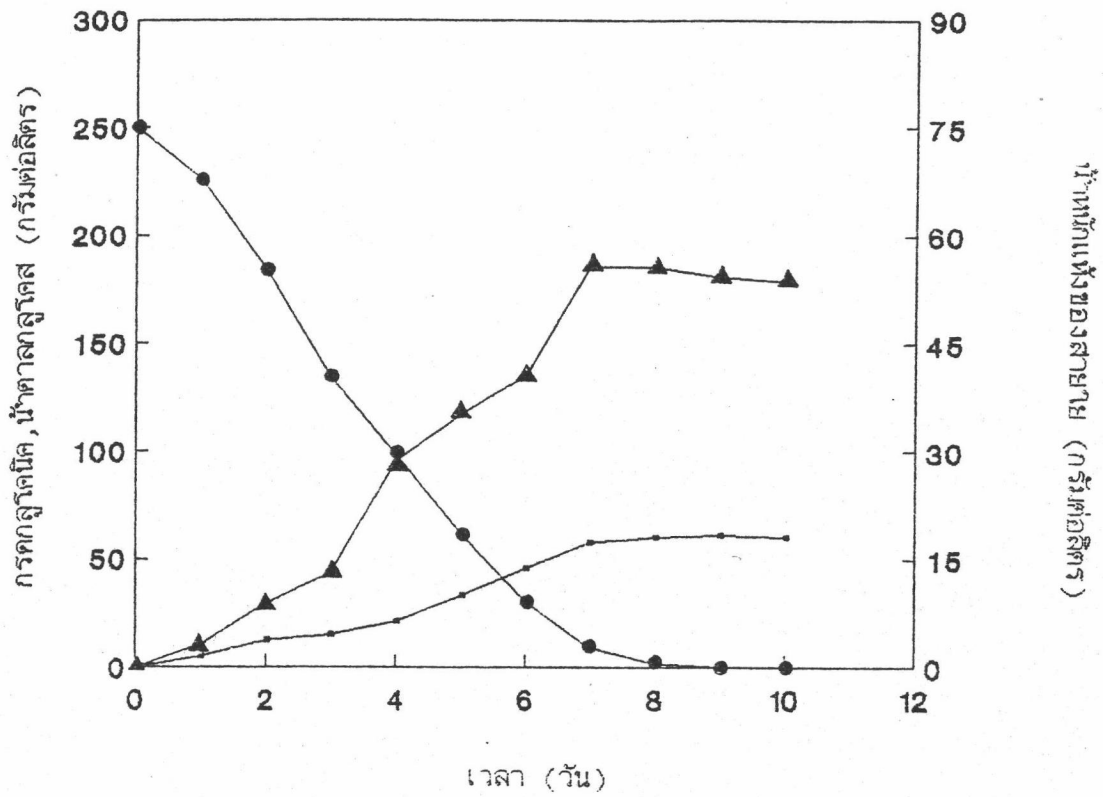
* ค่าเฉลี่ยจากการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง

รูปที่ 7 ปริมาณกรดกลูโคสที่ตรวจได้ จากการใช้วิธีการที่แตกต่างกันในการ
ดูดซับโซเดียมออกนอกจากโซเดียมกลูโคสเนคมาตรฐาน 100 มิลลิกรัม
ใช้เวลาในการดูดซับ 30 นาที

- 1 หมายถึง วิธีการกวนโดยใช้อุปกรณ์ที่อาศัยแรงแม่เหล็ก
- 2 หมายถึง วิธีการใช้คอลัมน์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร

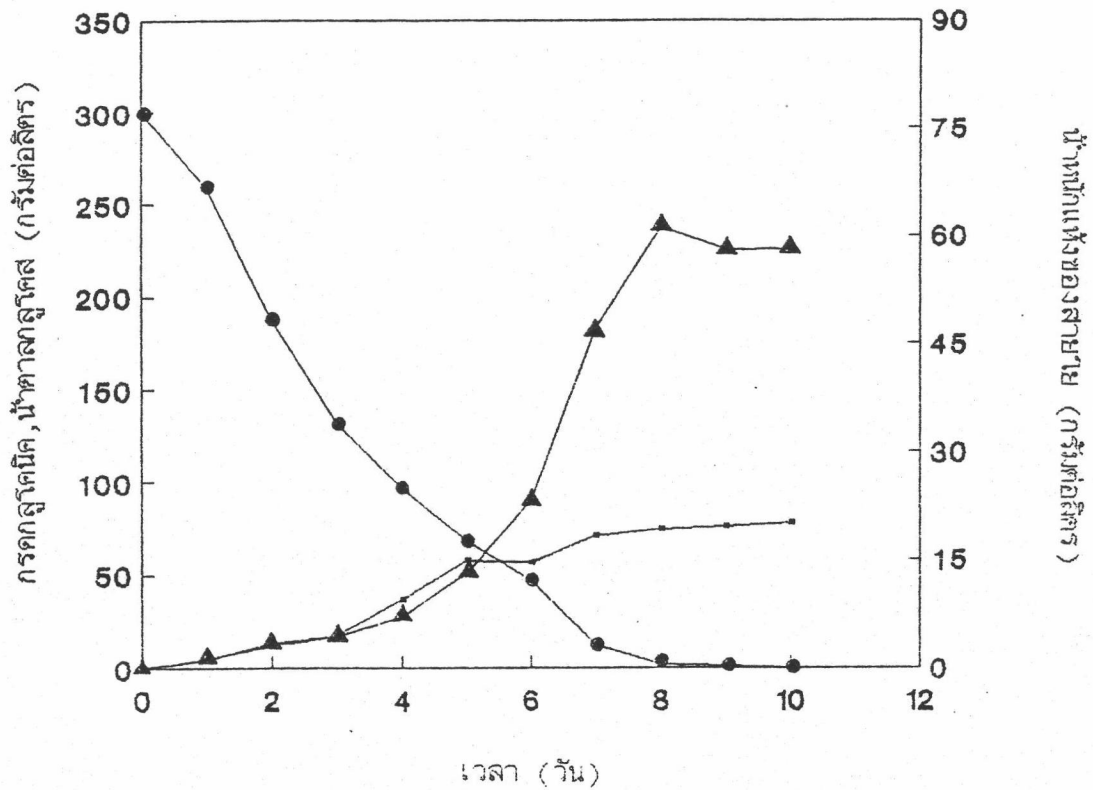
* ค่าเฉลี่ยจากการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง

รูปที่ 8 ปริมาณการตกจุลินทรีย์ น้ำศาลาสุโรคสและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำศาลาสุโรคส 25 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (250 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้อยู่ในช่วงระหว่าง 5.5-6.5 ตลอดการทดลอง

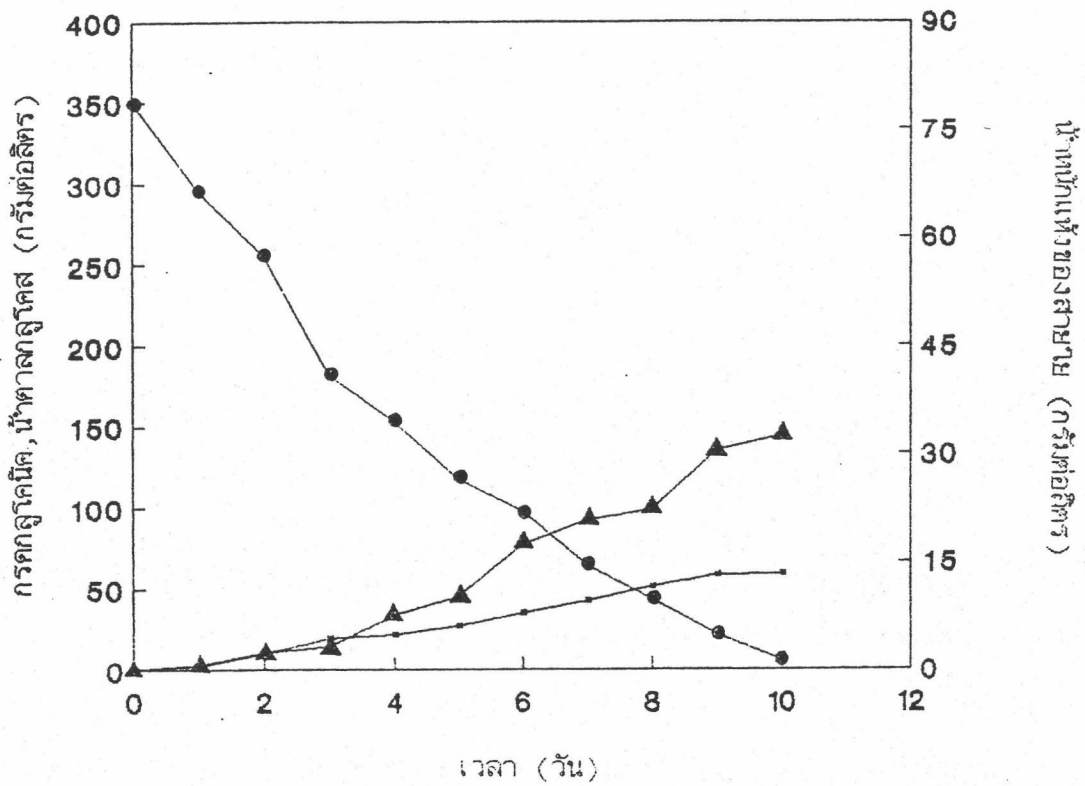
- ▲ หมายถึง การตกจุลินทรีย์
- หมายถึง น้ำศาลาสุโรคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

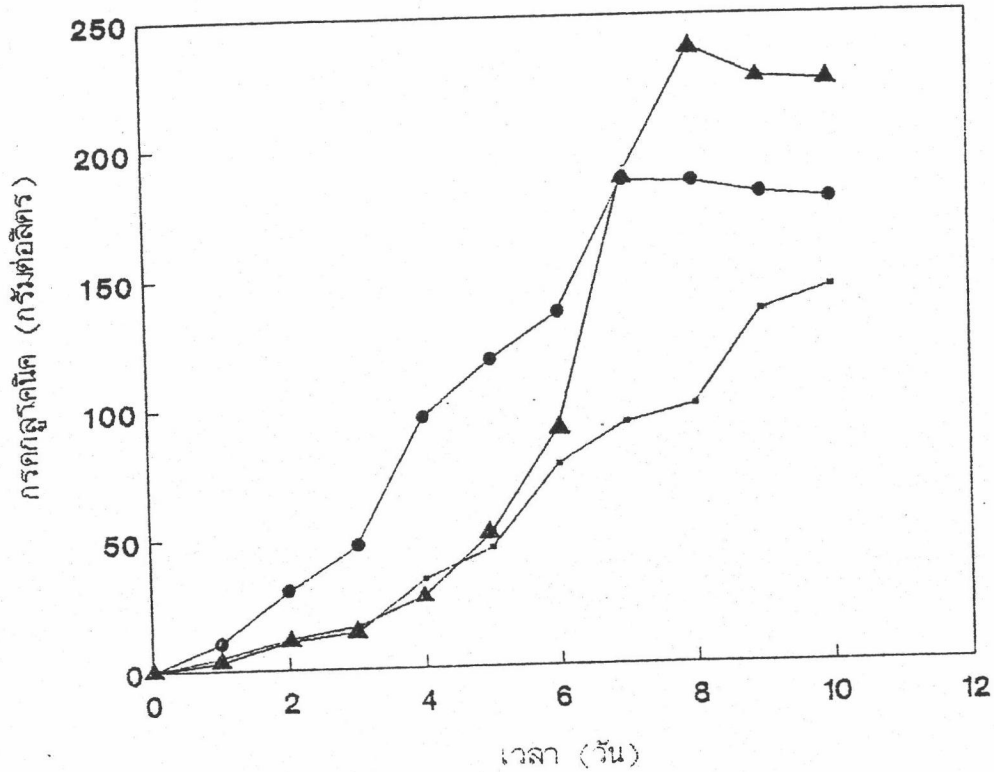
รูปที่ 9 ปริมาณกรดกสุทธิ น้ำศาลสุรสและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำศาลสุรส 30 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน ควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้อยู่ในช่วงระหว่าง 5.5-6.5 ตลอดการทดลอง

- ▲ หมายถึง กรดกสุทธิ
- หมายถึง น้ำศาลสุรส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

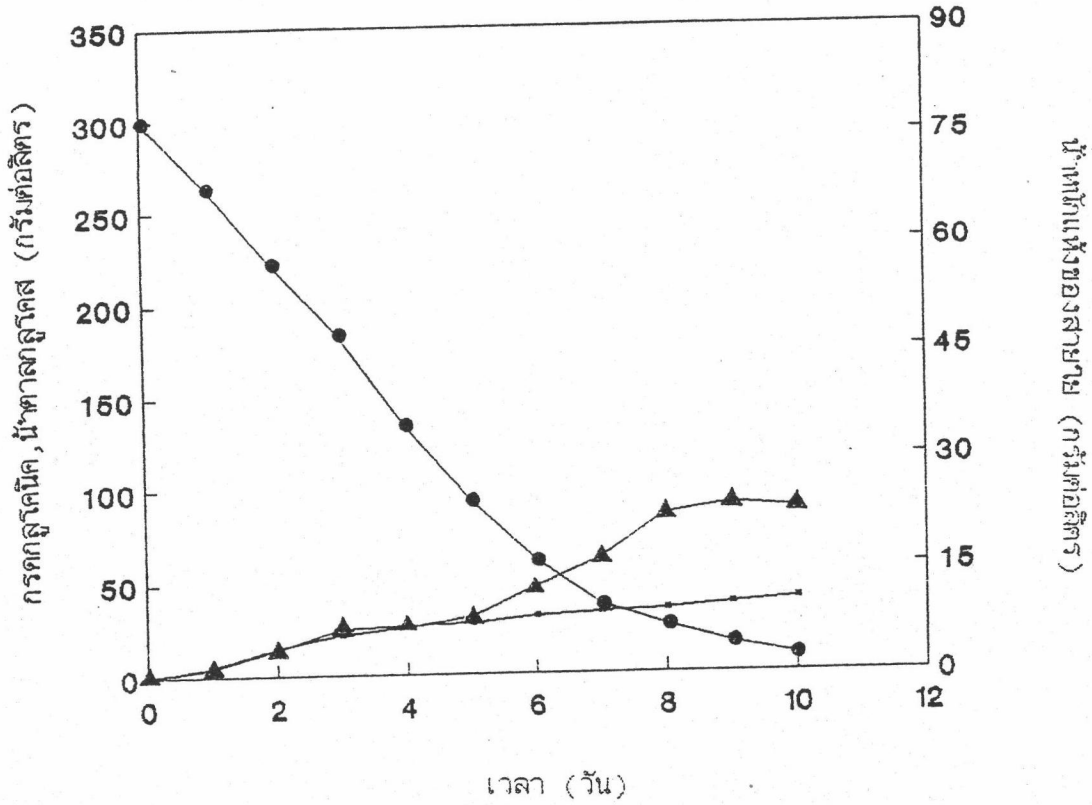
รูปที่ 10 ปริมาณการตกกลูโคส น้ำศาลาลูโคสและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีน้ำศาลาลูโคส 35 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (350 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน ความคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้อยู่ในช่วงระหว่าง 5.5-6.5 ตลอดการทดลอง

- ▲ หมายถึง การตกกลูโคส
- หมายถึง น้ำศาลาลูโคส
- ◻ หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

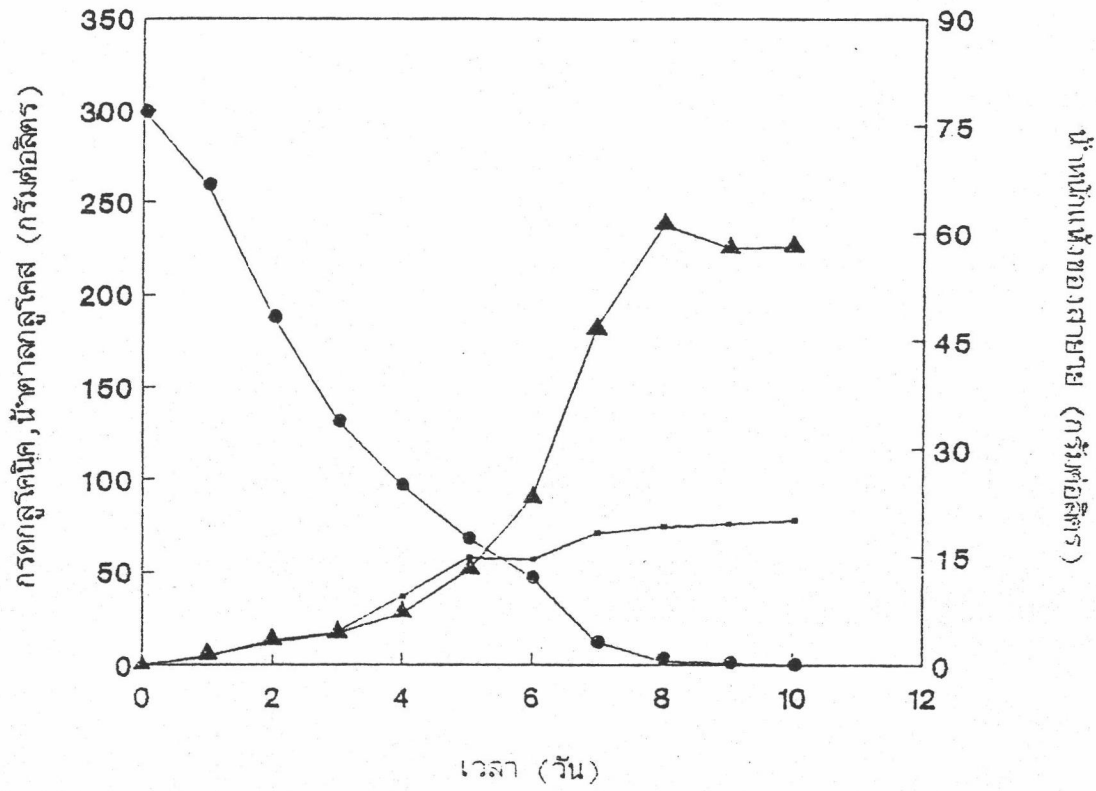
รูปที่ 11 เปรียบเทียบปริมาณการตกผลึกไนโตรเจน เมื่อใช้ความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสแตกต่างกัน เป็นแหล่งคาร์บอนเลี้ยงเชื้อที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 วัน

- หมายถึง กลูโคสเข้มข้น 25 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) (250 กรัมต่อลิตร)
- ▲ หมายถึง กลูโคสเข้มข้น 30 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) (300 กรัมต่อลิตร)
- ◻ หมายถึง กลูโคสเข้มข้น 35 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) (350 กรัมต่อลิตร)

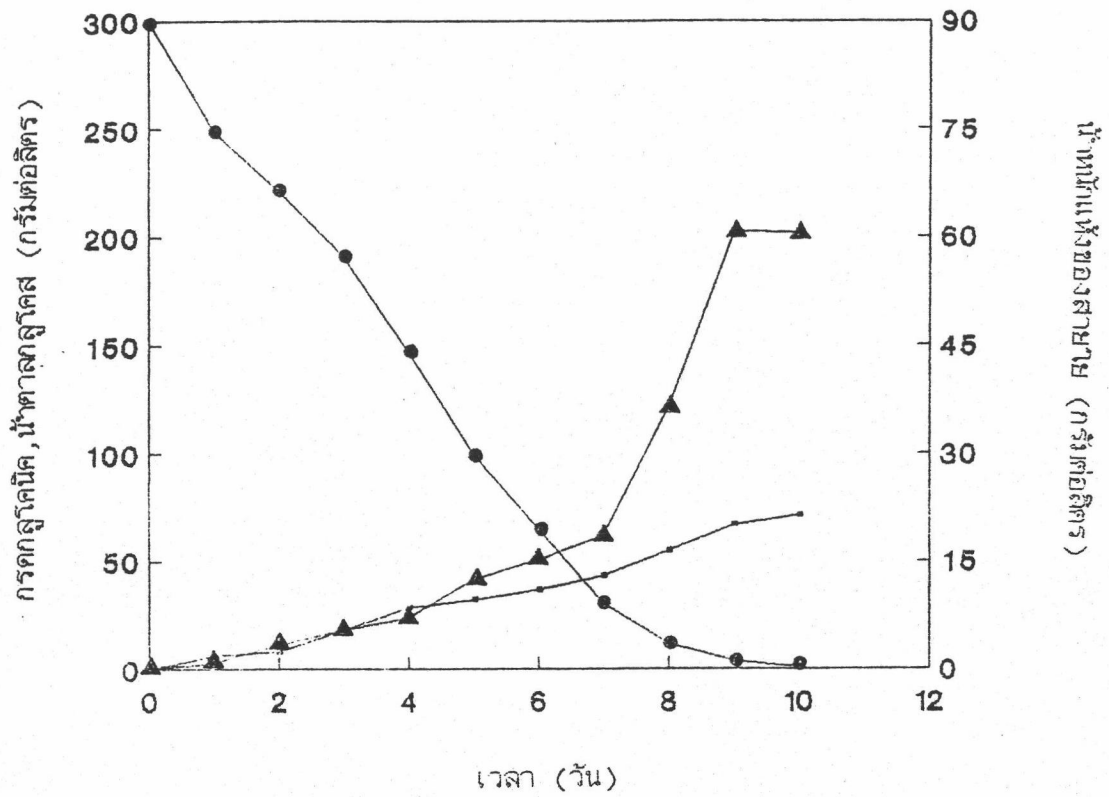
รูปที่ 12 ผลการควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อระหว่าง 4.5-5.5 ต่อการผลิกรดกลูโคส เลี้ยงเชื้อที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลานาน 10 วัน

- ▲ หมายถึง กรดกลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาสาย

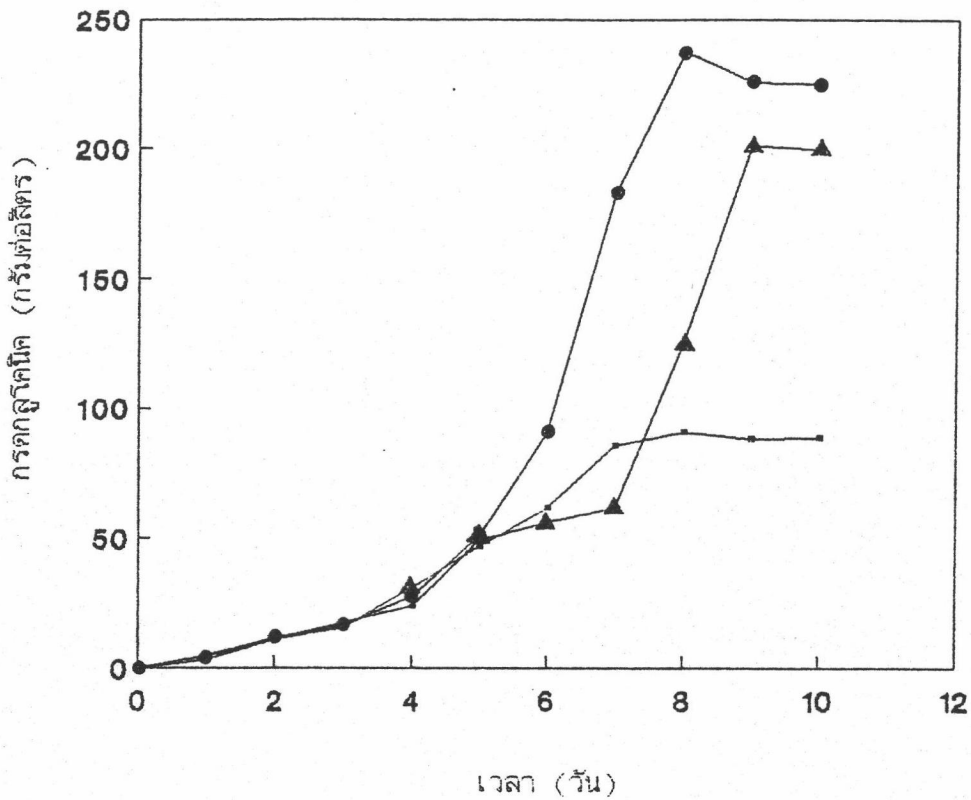
รูปที่ 13 ผลการควบคุมความเป็นกรดค้างของอาหารเลี้ยงเชื้อระหว่าง 5.5-6.5 ต่อการผลิตกรตกสูลูโคส เลี้ยงเชื้อที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลานาน 10 วัน

- ▲ หมายถึง กรตกสูลูโคส
- หมายถึง น้ำตาสาสูลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

รูปที่ 14 ผลการควบคุมความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อระหว่าง 6.5-7.5 ต่อการผลิตกรตกสูลูโคส เลี้ยงเชื้อที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลานาน 10 วัน

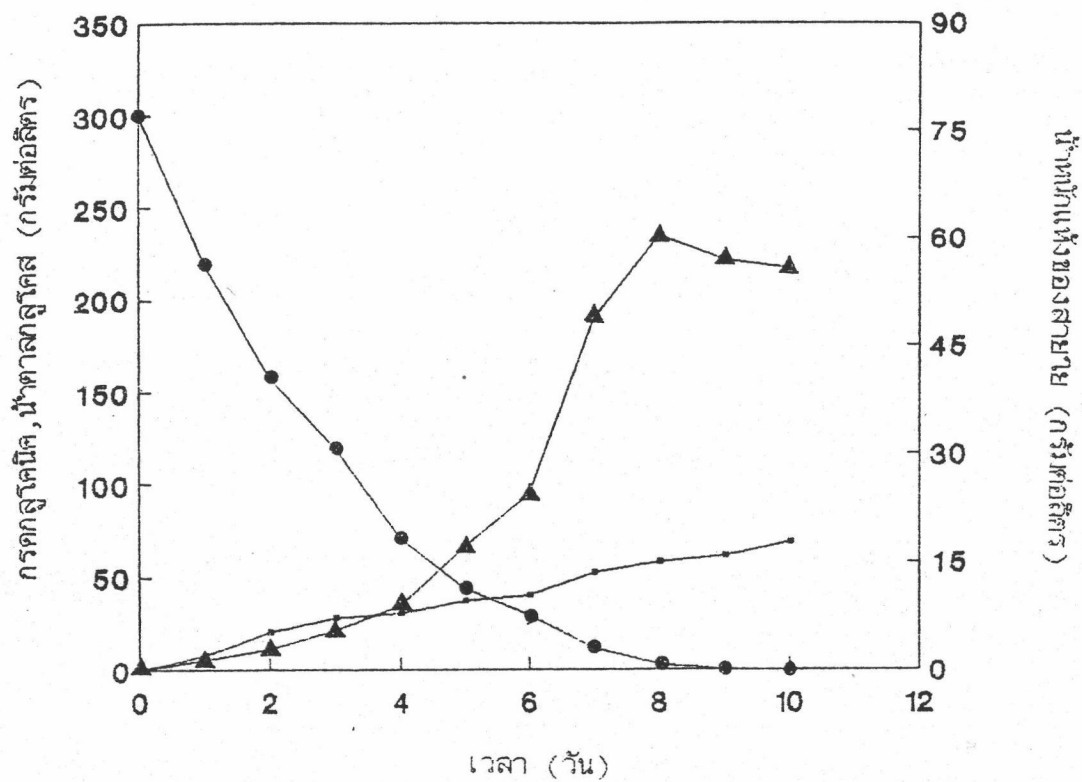
- ▲ หมายถึง กรตกสูลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

รูปที่ 15 เปรียบเทียบผลผลิตการตกจุลินทรีย์ เมื่อแปรผันความเป็นกรดต่างของอาหาร
 เลี้ยงเชื้อต่าง ๆ กัน 3 ช่วง เลี้ยงเชื้อในขวดรูปชมพู่ ที่อุณหภูมิห้อง ความเร็ว
 เครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลานาน 10 วัน

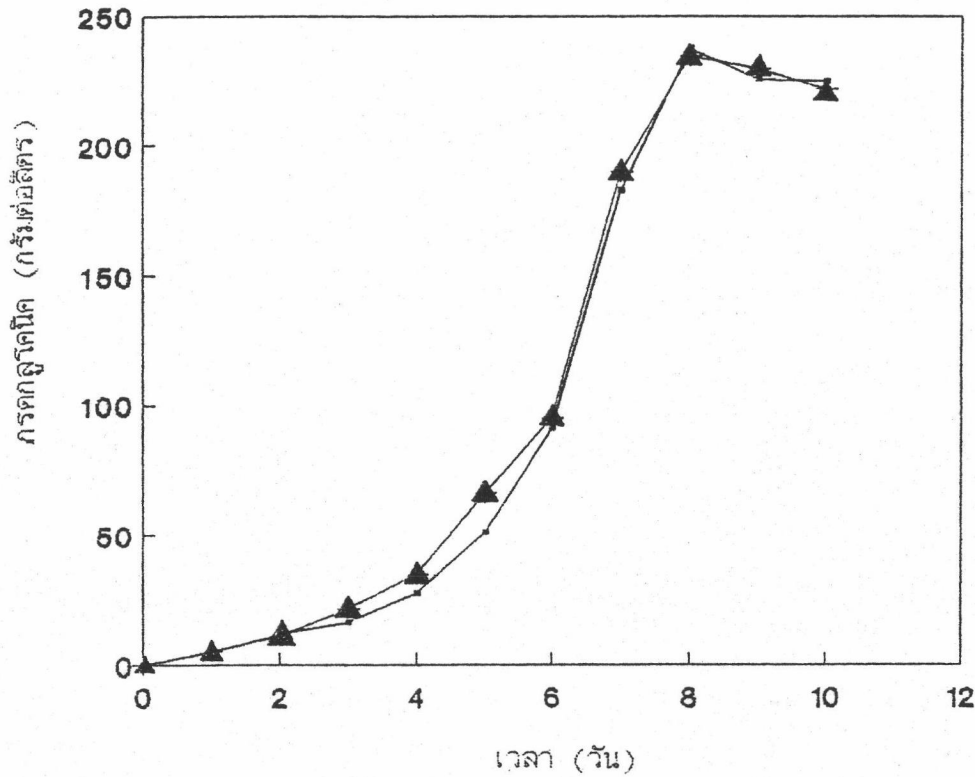
- หมายถึง ความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อมีค่าระหว่าง 4.5-5.5
- หมายถึง ความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อมีค่าระหว่าง 5.5-6.5
- ▲— หมายถึง ความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อมีค่าระหว่าง 6.5-7.5

รูปที่ 16 ผลผลิตกรดกสกุโรนิก น้ำคาสกุโรนิก และการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เมื่อใช้แป้งไฮดรอลิซิสที่มีน้ำคาสกุโรนิกเข้มข้น 30 % (น้ำหนักต่อปริมาตร) ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอนเลี้ยงเชื้อในขวดรูปชมพู่ที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที เป็นเวลานาน 10 วัน

- ▲ หมายถึง กรดกลูโคส
- หมายถึง น้ำคาสกุโรนิก
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

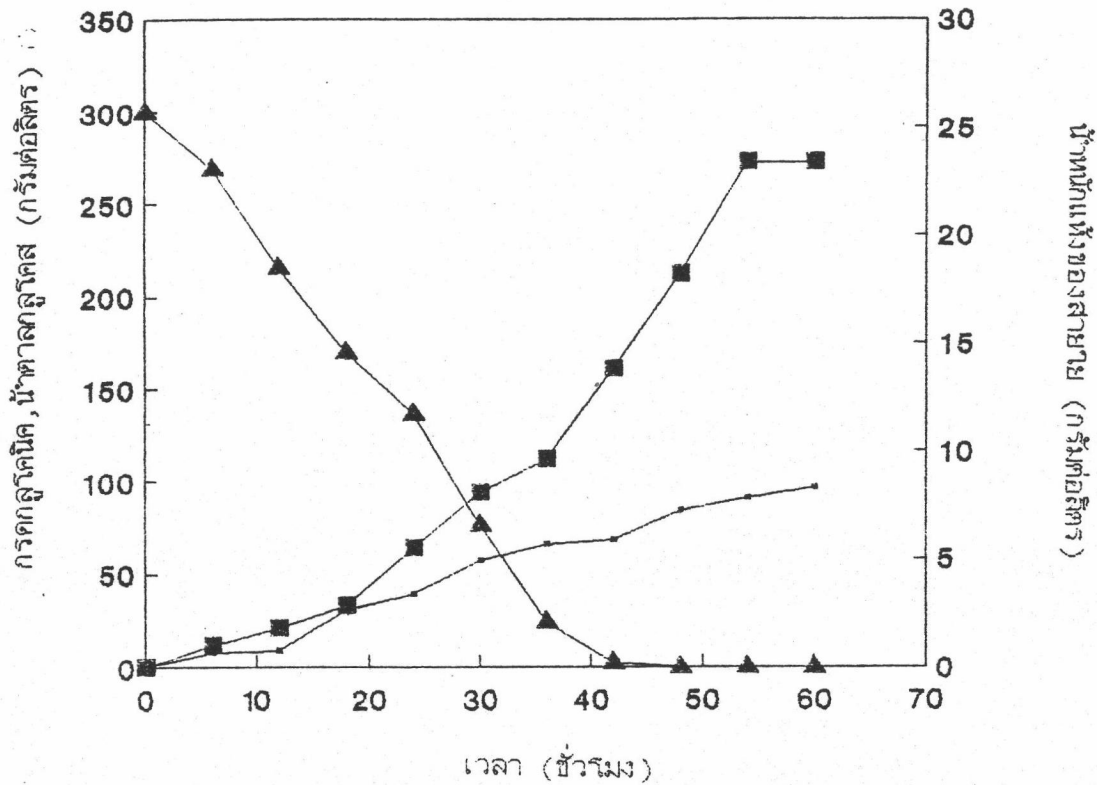

รูปที่ 17 เปรียบเทียบปริมาณการตกผลึกไดโอด เมื่อใช้กัญชงบริสุทธิ์ และแبنังไฮดรอลิซิส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % (น้ำหนักต่อปริมาณ) ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ที่อุณหภูมิห้อง ความเร็วเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ความเป็นกรดต่างอยู่ระหว่าง 5.5-6.5 เป็นเวลานาน 10 วัน

—■— หมายถึง กัญชงบริสุทธิ์

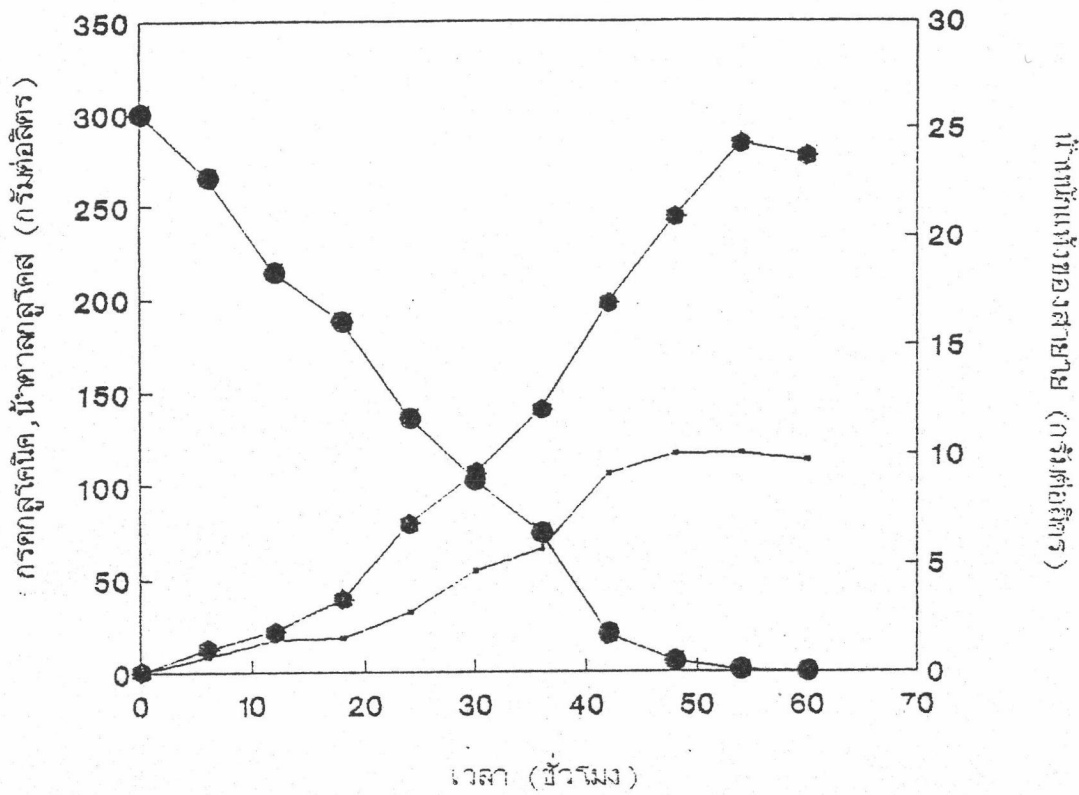
—▲— หมายถึง แبنังไฮดรอลิซิสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 %

ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร)

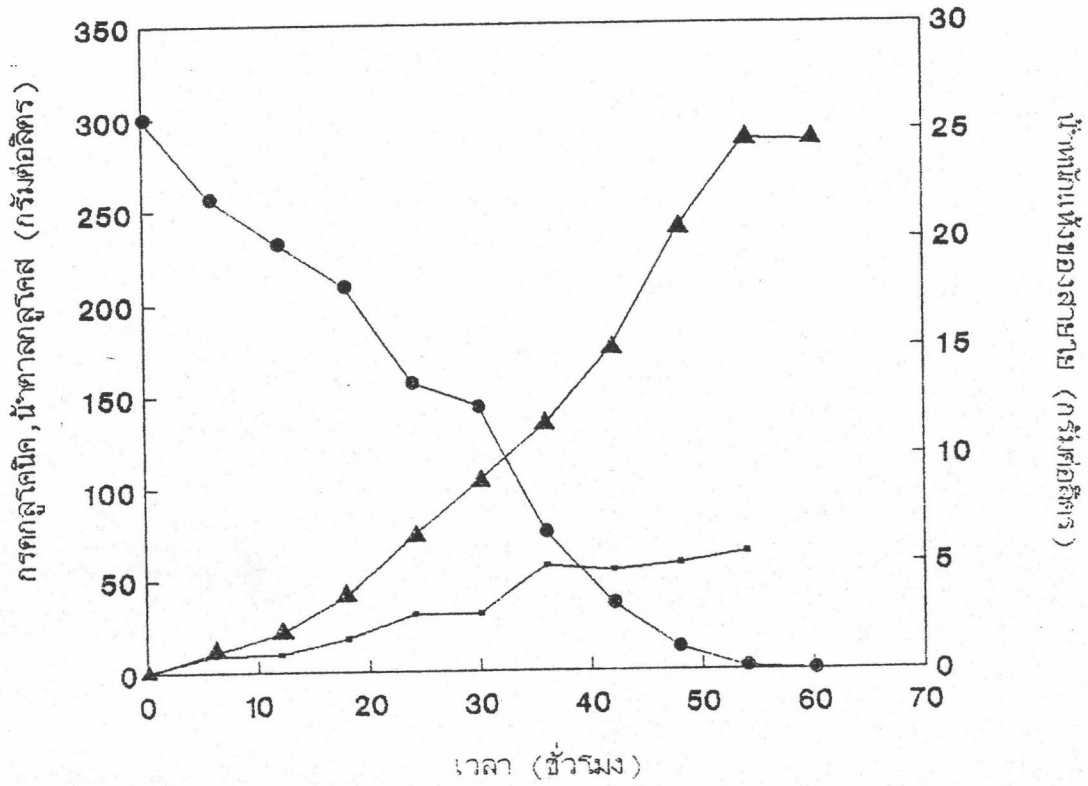
รูปที่ 18 ปริมาณการตกจุลินทรีย์ที่ผลิตจาก *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้แป้งไฮดรอลิซิสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ เท่ากับ 1 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที

- หมายถึง การตกจุลินทรีย์
- ▲ หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

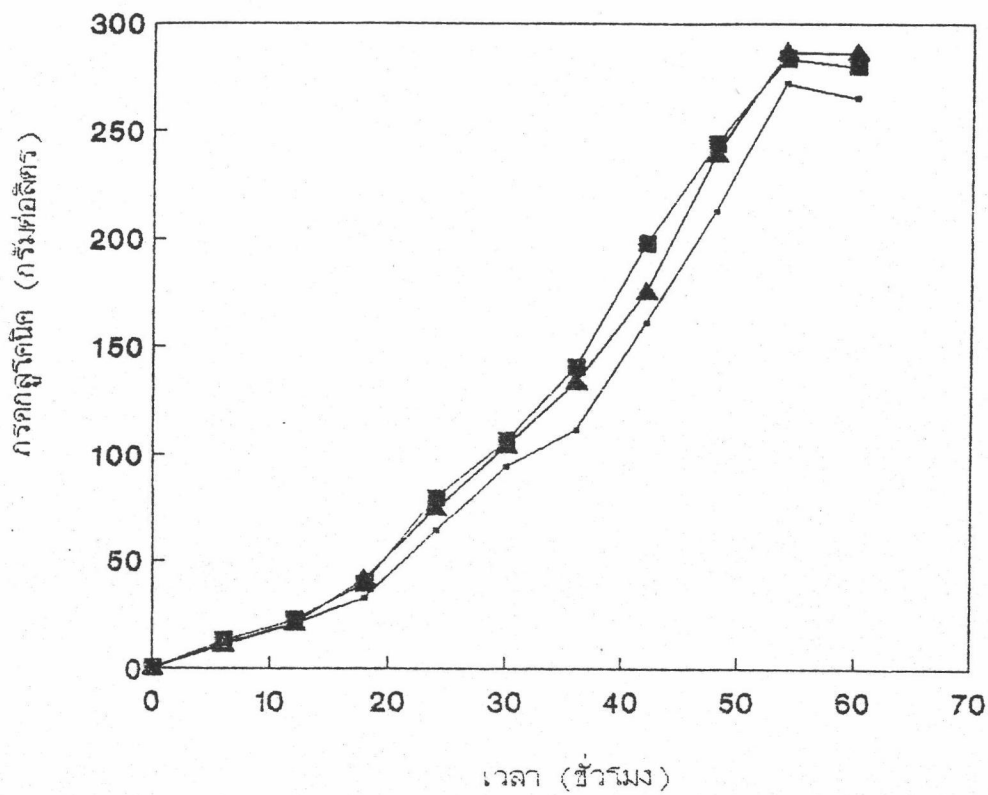
รูปที่ 19 ปริมาณกรรกกกลูโคสที่ผลิตจาก *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้แป้งไฮโดรไลสเสสที่มีน้ำตากลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ เท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที

- หมายถึง กรรกกกลูโคส
- หมายถึง น้ำตากลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

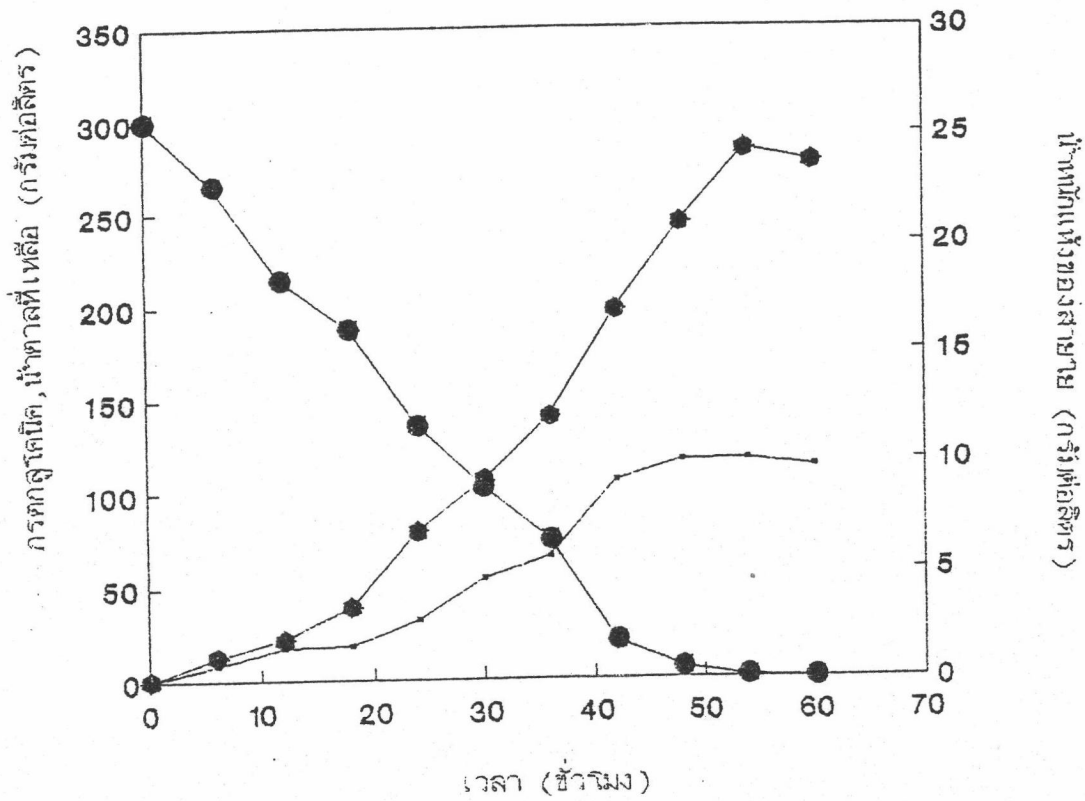
รูปที่ 20 ปริมาณทรคผลึกนํ้าตาลกลูโคสที่ผลิตจาก *Aspergillus* sp. สาหร่ายพันธุ์ G 153
 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้เบงโซครีโกลเลสที่มีนํ้าตาลกลูโคส
 เข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน
 อัตราการให้อากาศ เท่ากับ 1.75 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที
 อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที

- ▲ หมายถึง การตกผลึกนํ้าตาลกลูโคส
- หมายถึง นํ้าหนักแห้งของสาหร่าย
- หมายถึง นํ้าหนักแห้งของสาหร่าย

รูปที่ 21 เปรียบเทียบปริมาณการตกสปอร์ชนิดที่ผลิตจาก *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อแปรผันอัตราการให้อากาศต่าง ๆ กัน ใช้แป้งไฮดรอลิเอสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

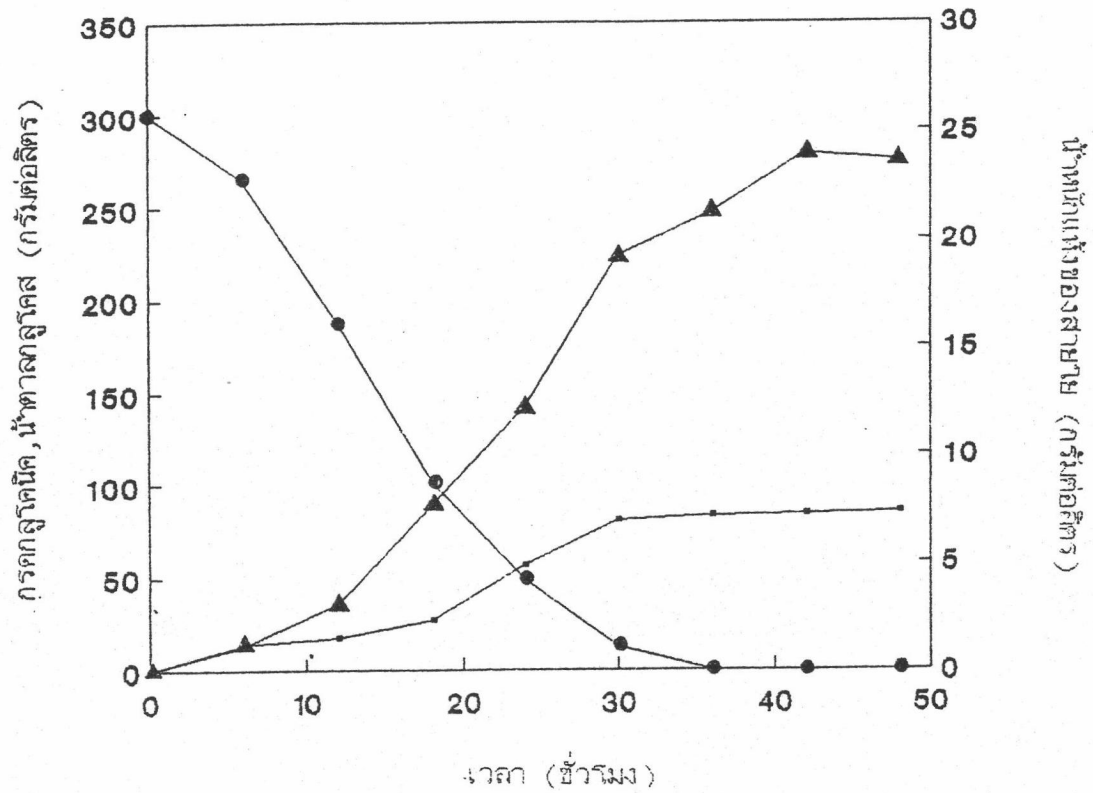
- หมายถึง อัตราการให้อากาศ 1 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่
- หมายถึง อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่
- ▲— หมายถึง อัตราการให้อากาศ 1.75 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่

รูปที่ 22 ปริมาณการตกจุลินทรีย์ที่ผลิต จาก *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้แป้งไฮดรอลิเซลที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ เท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

- หมายถึง การตกจุลินทรีย์
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- ▲ หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขา

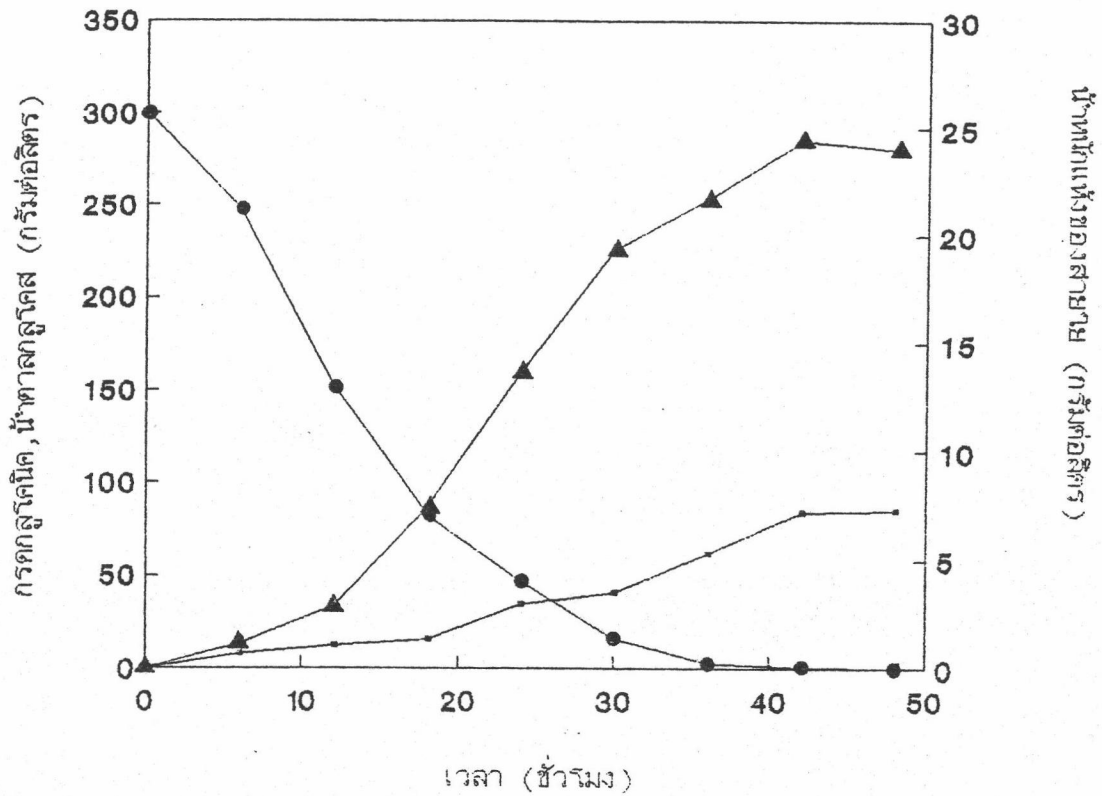

รูปที่ 23 ปริมาณการตกผลึก น้ำตาลกลูโคสและการเติบโตของ *Aspergillus sp.*

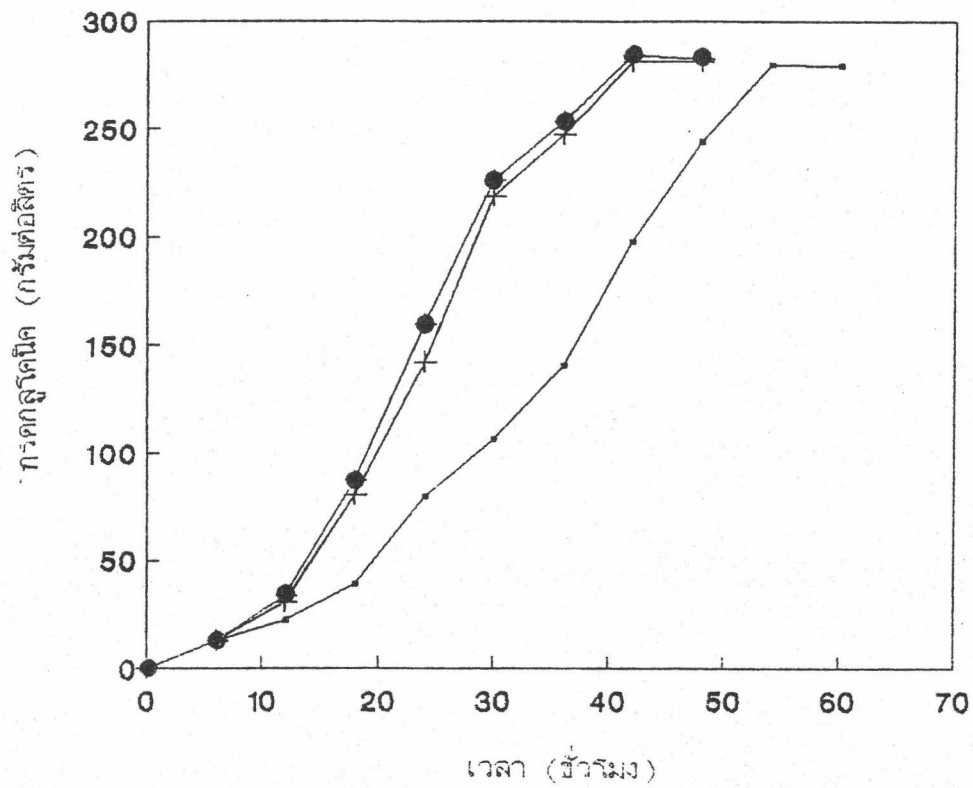
สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้แป้งไฮดรอลิเอสที่มี
 น้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็น
 แหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที
 อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที

- ▲ หมายถึง การตกผลึก
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

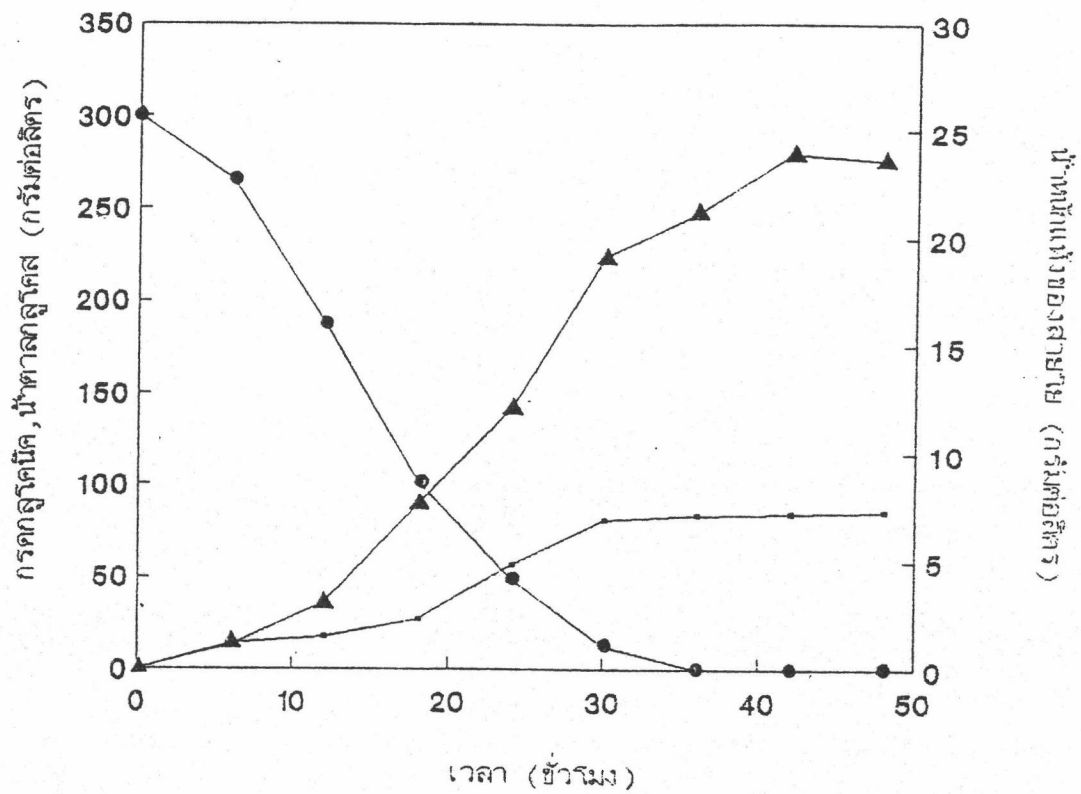
รูปที่ 24 ปริมาณกรดกลูโคส การใช้ น้ำตาลและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้แป้งไฮดรอลิเอสที่มี น้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็น แหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 700 รอบต่อนาที

- ▲ หมายถึง กรดดกลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

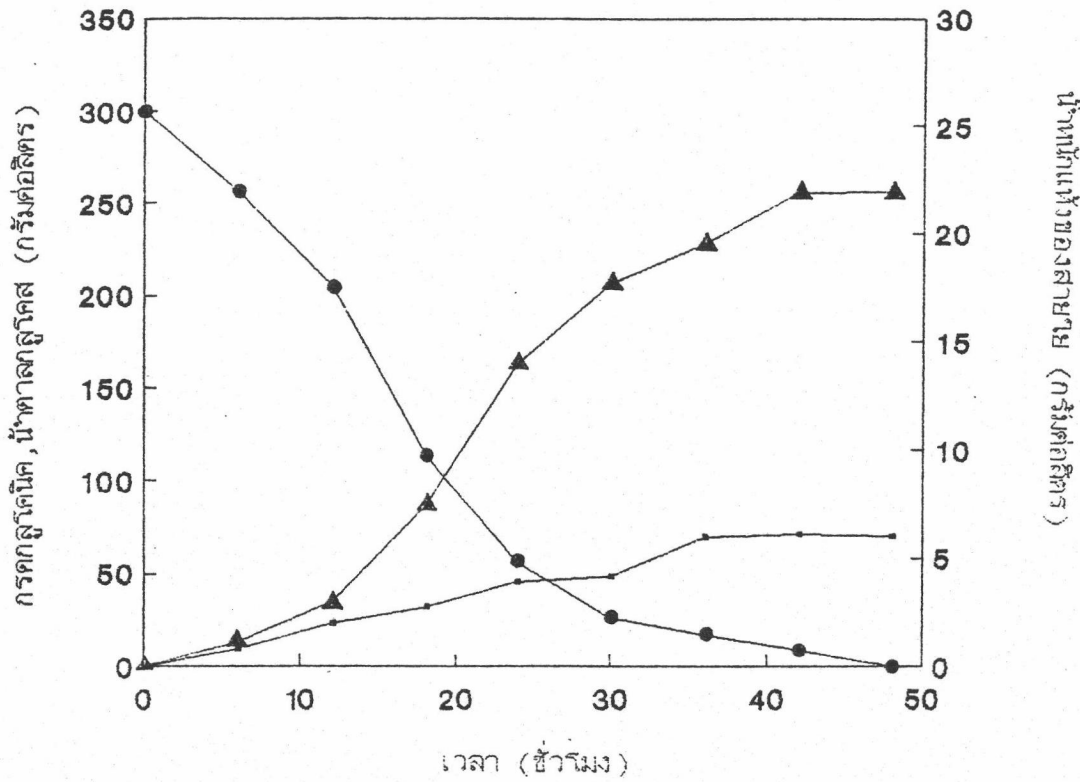
รูปที่ 25 เปรียบเทียบปริมาณการตกผลึกนิก ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อแปรผัน อัตราการกวนที่ค่าต่าง ๆ กัน ใช้แป้งไฮดรอลิซิสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที

- หมายถึง อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที
- +— หมายถึง อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที
- หมายถึง อัตราการกวน 700 รอบต่อนาที

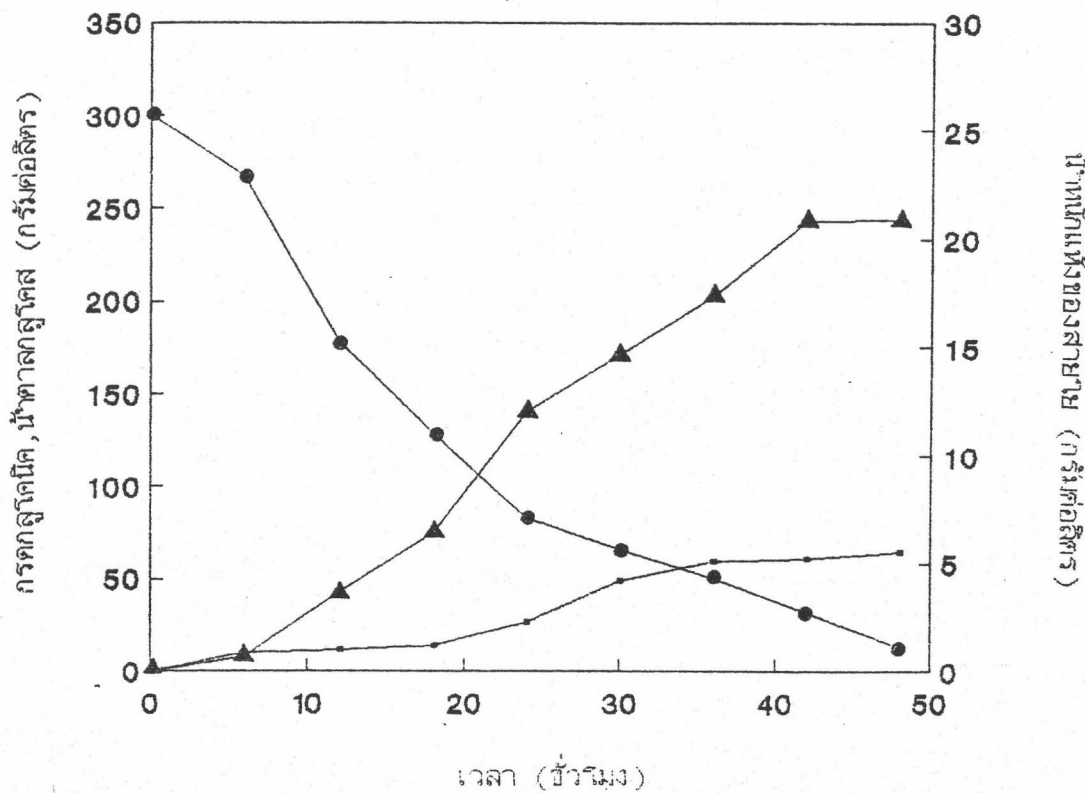
รูปที่ 26 ผลการใช้อะติคานอล เป็นสารกำจัดพอง ต่อการผลิตรตกสู่ระดับในถังหมัก ขนาด 5 ลิตร ใช้แบงไฮโครไลเอสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

- ▲ หมายถึง กรดกลูโคสิก
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

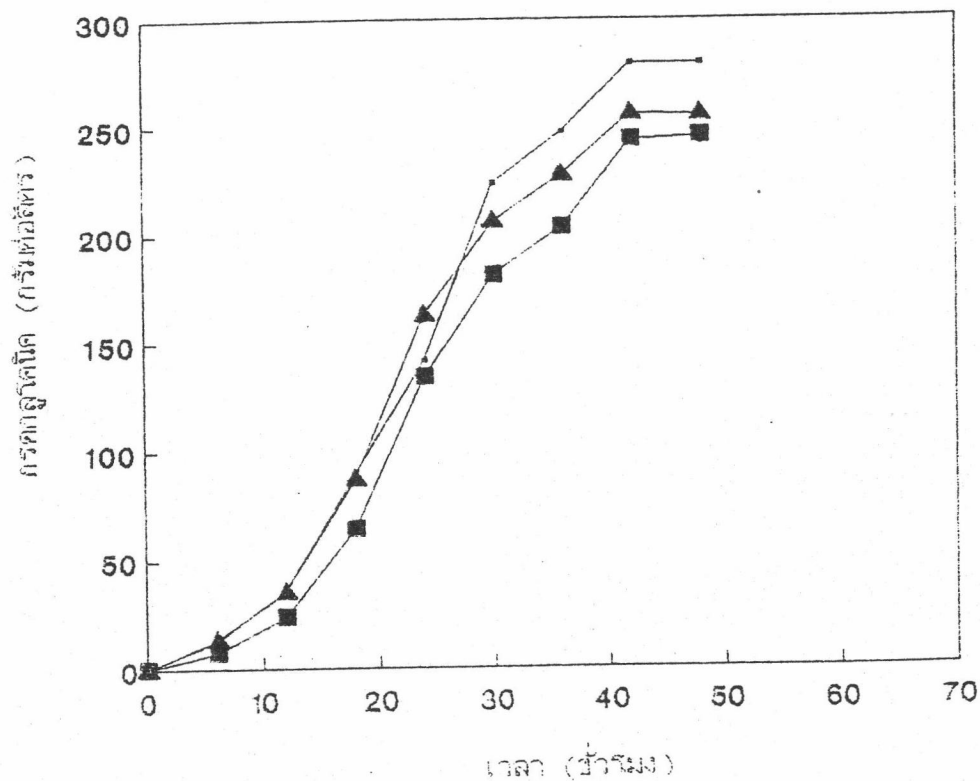
รูปที่ 27 ผลการใช้ไขมันถั่วเหลือง 100 % เป็นสารกำจัดพอง ต่อการผลิตกรรกดกลูโคส ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แป้งไฮโดรไลสเสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

- ▲ หมายถึง กรรกดกลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักรากแก้วของสาหร่าย

รูปที่ 28 ผลการใช้ไขมันหมู เป็นสารกำจัดฟอง ต่อการผลิตกรดกลูโคสในถังหมัก ขนาด 5 ลิตร ใช้แบงก์ไฮดรอลิซิสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

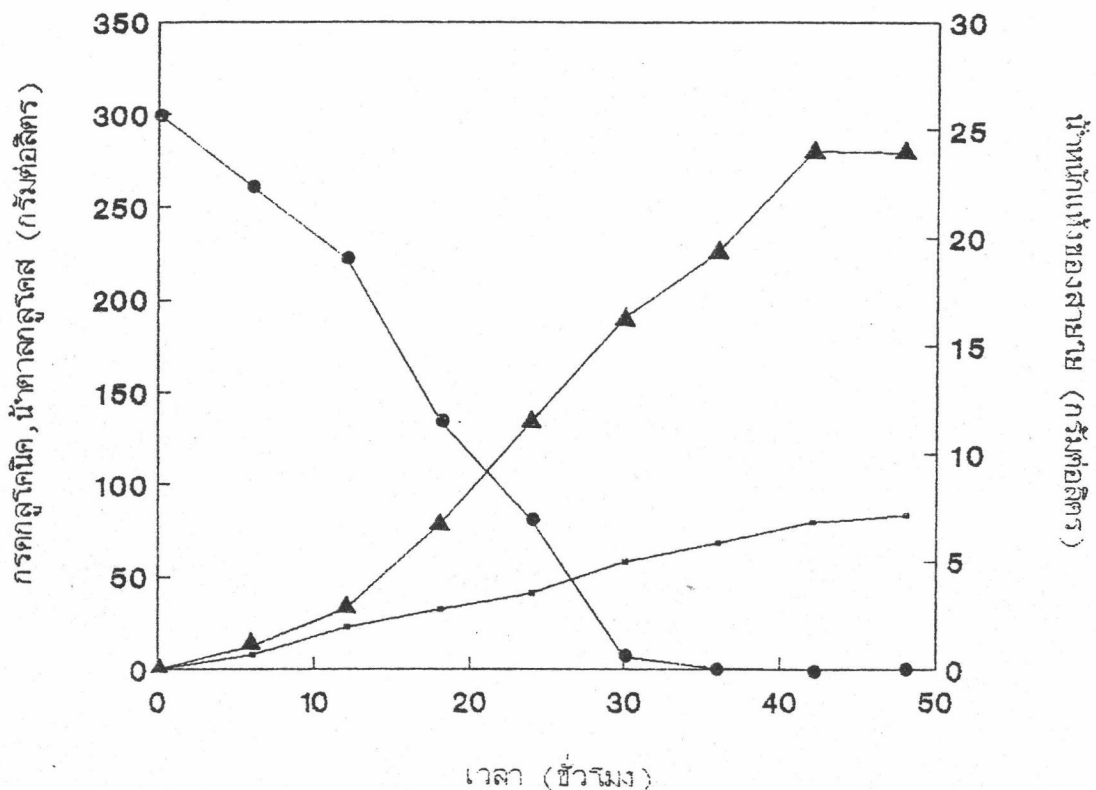
- ▲ หมายถึง กรดกลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาใบ

รูปที่ 29 เปรียบเทียบผลผลิตครกกลูโคส จาก *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้สารก้างคองต่าง ๆ กัน 3 ชนิด ใช้แป้งไฮดรอลิเอสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัม ต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศเท่ากับ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 500 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

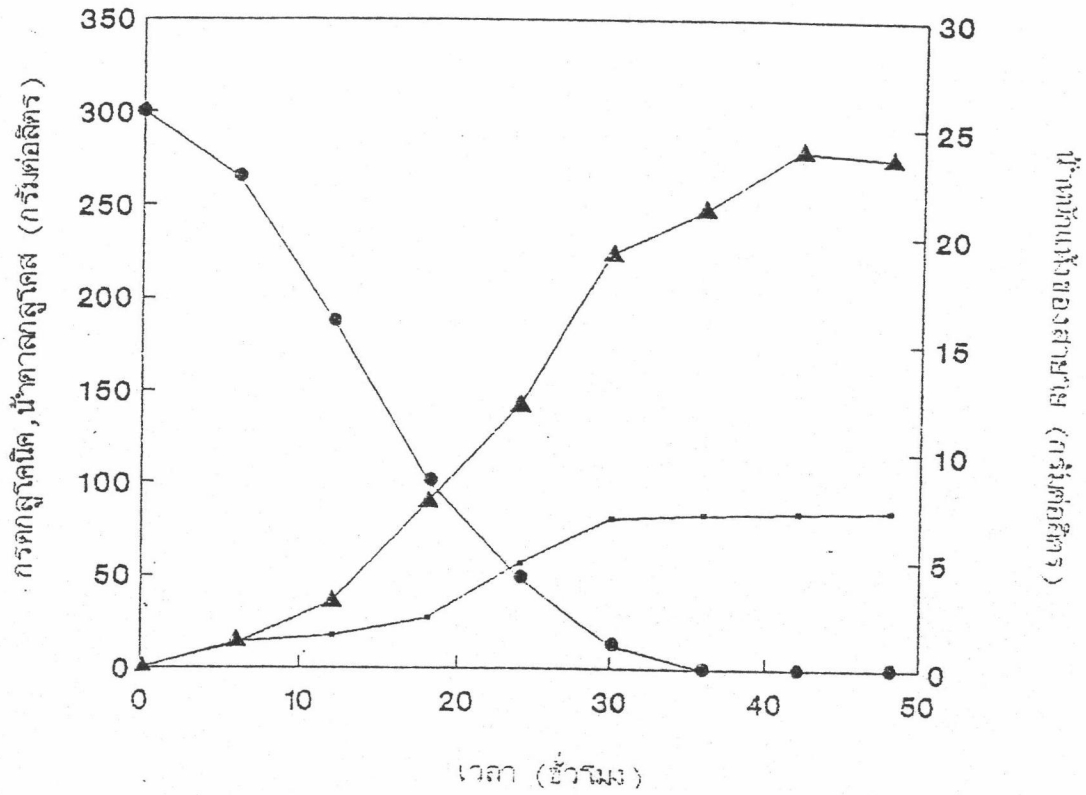
- หมายถึง อะคีคานอล
- ▲— หมายถึง น้ำมันถั่วเหลือง 100 %
- หมายถึง น้ำมันหมู

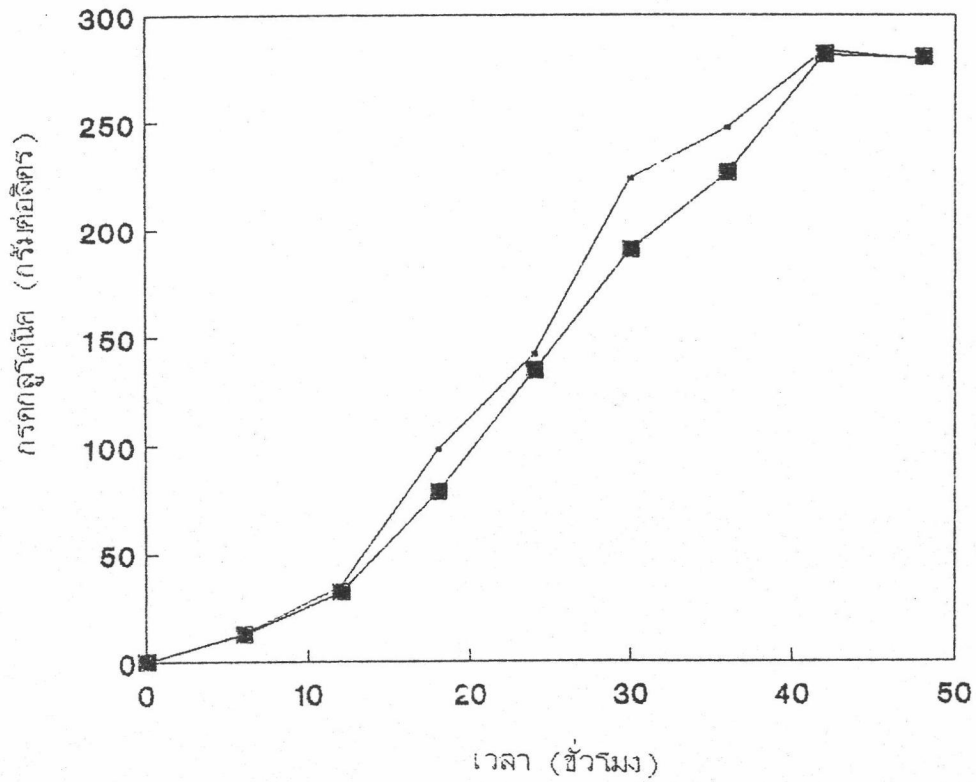
รูปที่ 30 ปริมาณการตกกลูโคส น้ำตาลกลูโคสและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้น้ำประปาแทนน้ำปลอดประจุ ในการเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ และไม่เติมธาตุใด ๆ อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที

- ▲ หมายถึง การตกกลูโคส
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

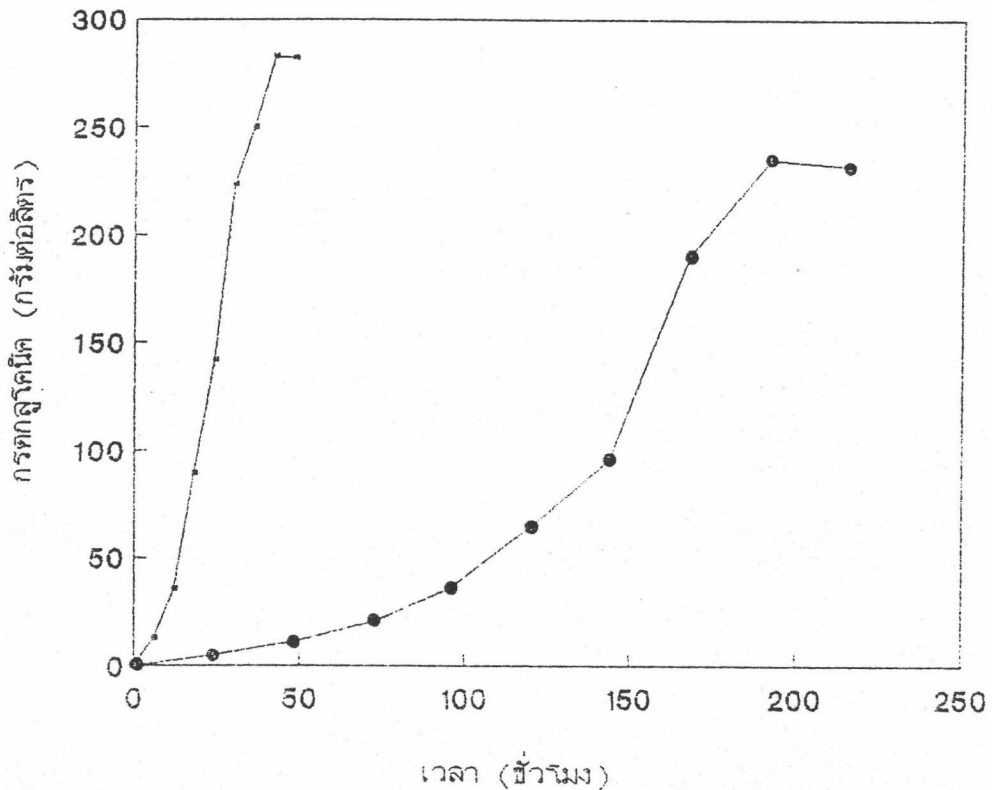
รูปที่ 31 ปริมาณกรรทกสูโรคนิค น้ำคาลกสูโรคนิคและการเติบโตของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้น้ำปลอดประจุที่มีแร่ธาตุครบสูตร ในการเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที

- ▲ หมายถึง กรรทกสูโรคนิค
- หมายถึง น้ำคาลกสูโรคนิค
- ◆ หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาขาย

รูปที่ 32 เปรียบเทียบผลผลิตกรตกผลึกน้ำตาลจาก *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร เมื่อใช้น้ำปลอดประจุที่มีการเติมธาตุต่าง ๆ กับใช้น้ำประปาที่ไม่เติมธาตุใด ๆ ในการเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

- ◆ หมายถึง การใช้น้ำปลอดประจุที่มีการเติมธาตุครบสูตร
- หมายถึง การใช้น้ำประปาที่ไม่เติมธาตุใด ๆ

รูปที่ 33 เปรียบเทียบผลผลิตการตกจุลินทรีย์ จาก *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 เมื่อเพาะเลี้ยง เชื้อจุลินทรีย์สภาวะที่เหมาะสม* ทั้งในระดับขวด เชง้าและในถังหมักขนาด 5 ลิตร

หมายถึง การตกจุลินทรีย์ที่ผลิตในระดับขวด เชง้า

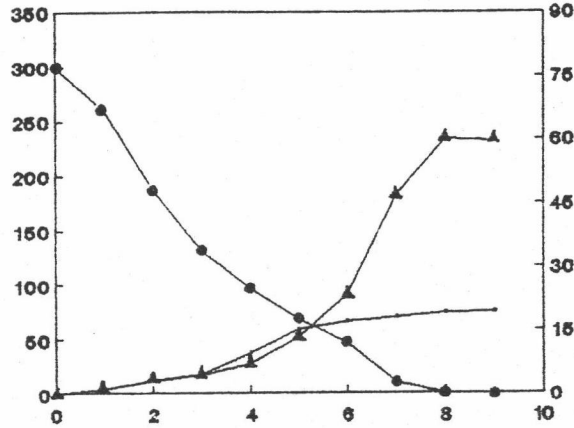
หมายถึง การตกจุลินทรีย์ที่ผลิตในถังหมักขนาด 5 ลิตร

ระดับขวด เชง้า*

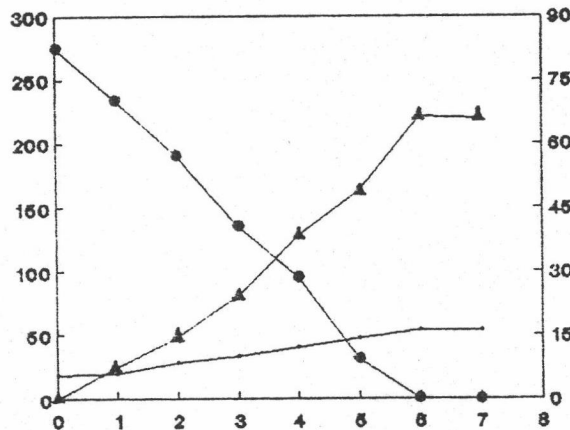
ระดับถังหมัก*

อาหารเลี้ยงเชื้อ	- ภาคผนวก ก. แต่ใช้แป้งไฮโดรไลเสส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน	- ภาคผนวก ก. แต่ใช้แป้งไฮโดรไลเสส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน
หัวเชื้อ	- 2 %	- 5 %
การให้อากาศ	- เชง้าแบบโรตารี 200 รอบต่อนาที	- 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหาร/นาที
การกวน	- -	- 600 รอบต่อนาที
อุณหภูมิ	- อุณหภูมิห้อง	- 33 องศาเซลเซียส

34 (1)

34 (2)

การตกสูลูโคส, น้ำตาลกลูโคส (กรัมต่อลิตร)

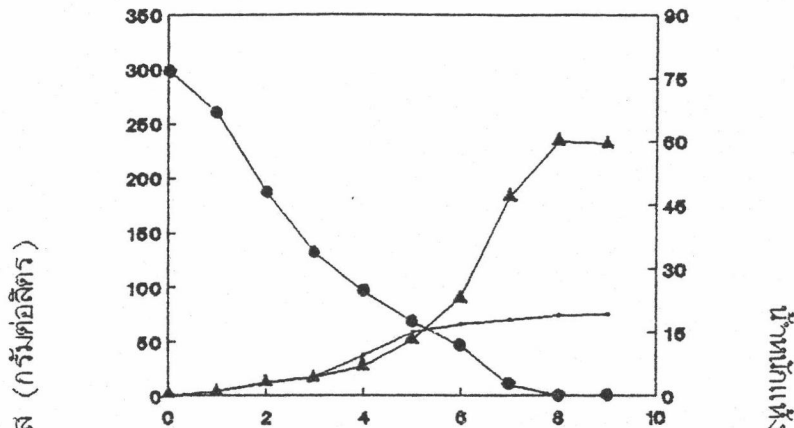
น้ำหนักรับแห้งของสาหร่าย (ร้อยละ)

เวลา (วัน)

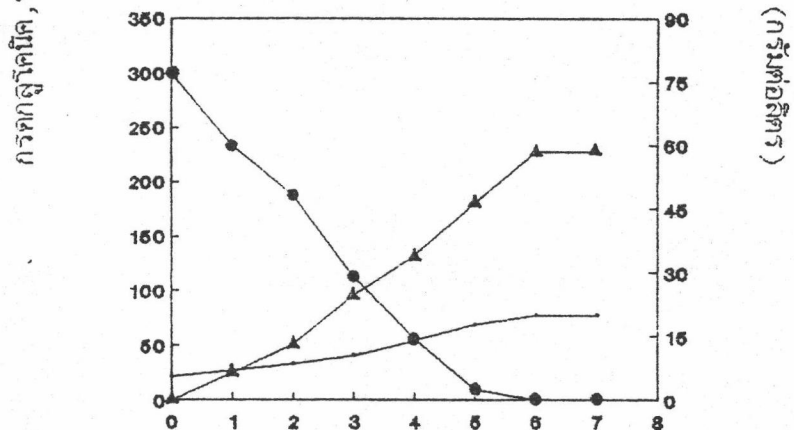
รูปที่ 34 ผลการใช้สาหร่ายช้ำชนิดนี้ไม่ได้กรองสาหร่ายต่อการผลิตกรดกลูโคนิก การใช้น้ำตาล และการเติบโตของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ใช้แป้งไฮโดรไลสที่ มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ บนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง 34 (1) เพาะเลี้ยงครั้งแรก 34 (2) เพาะเลี้ยงโดยใช้เชื้อซ้ำ

▲ การตกสูลูโคนิก ● น้ำตาลกลูโคส — น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

35 (1)

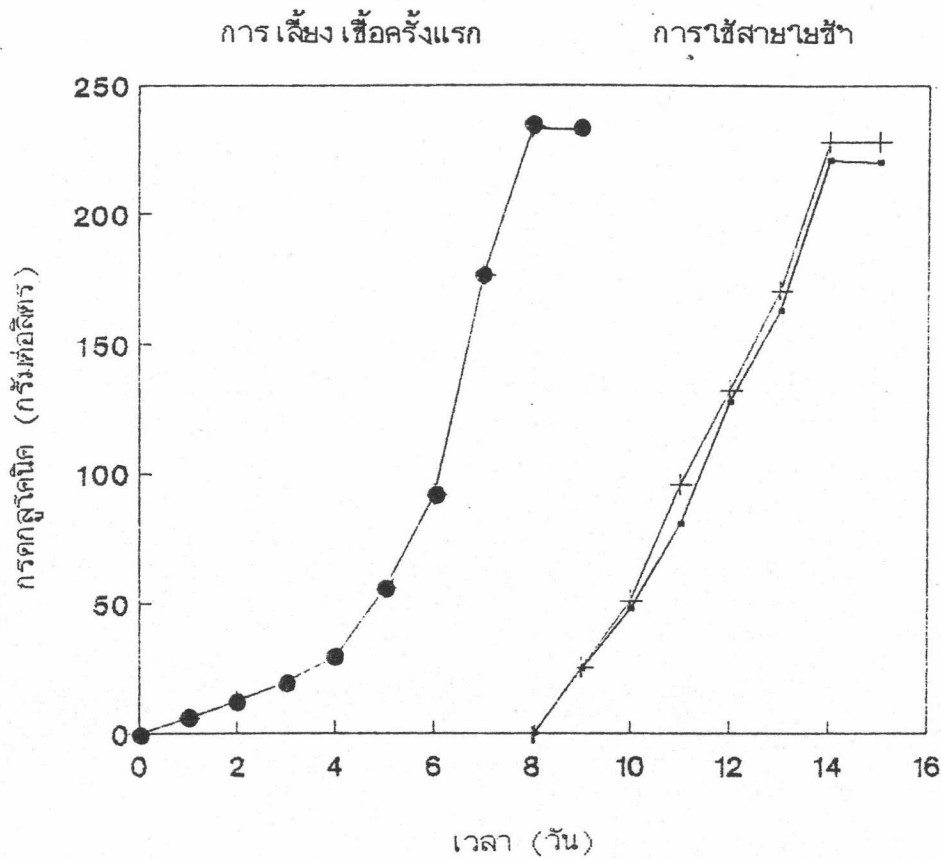
35 (2)

เวลา (วัน)

รูปที่ 35 ผลการวิจัยสายใยซ้ำชนิดกรองใช้เฉพาะสายใยต่อการผลิตกรรอกกลูโคส การใช้น้ำตาล และการเก็บโคของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ใช้แป้งเฮคตราเลส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพูนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง 35 (1) เพาะเลี้ยงครั้งแรก 35 (2) เพาะเลี้ยงโดยซ้ำเชื้อซ้ำ

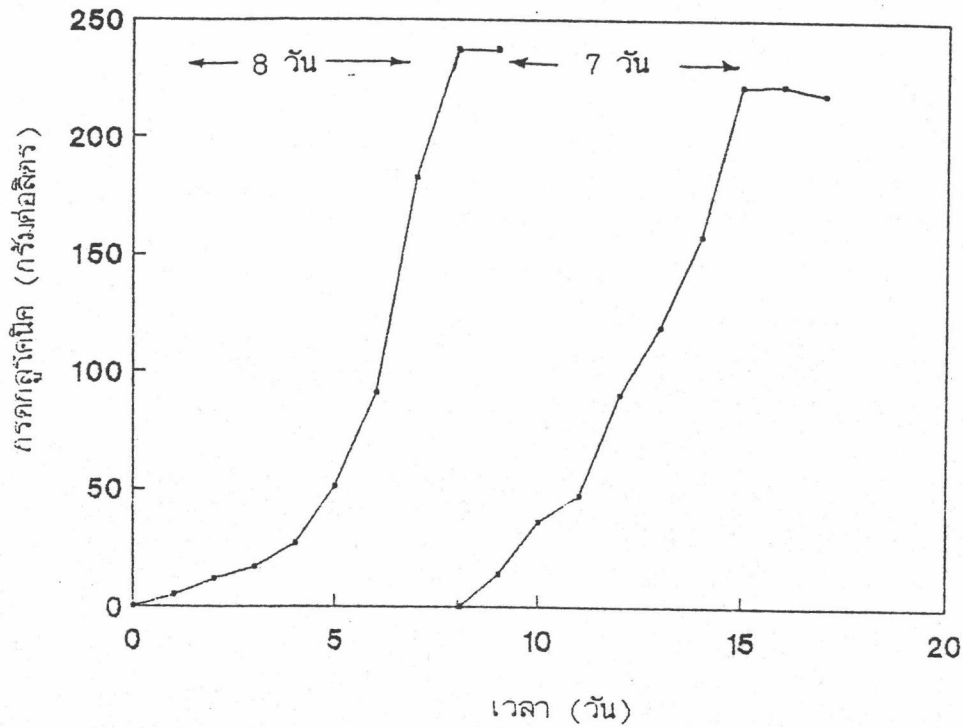
▲ การเกิดรา (กรัมต่อลิตร) ● น้ำตาลกลูโคส (กรัมต่อลิตร) ■ น้ำหนักแห้งของสาหร่าย (เปอร์เซ็นต์)

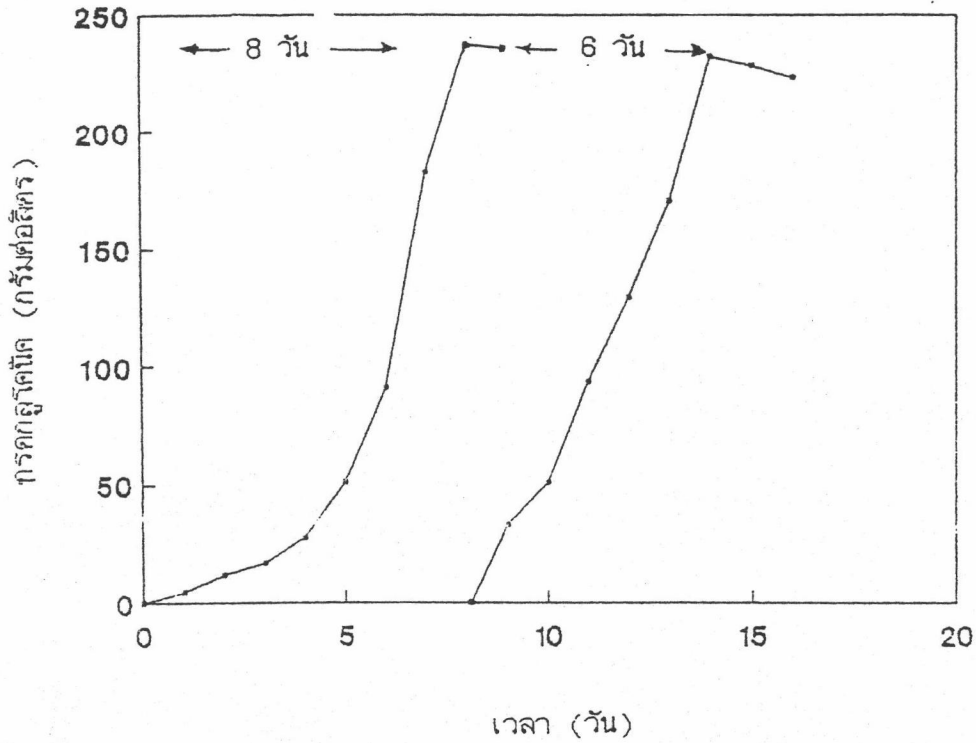
รูปที่ 36 เปรียบเทียบผลผลิตการคกกลูโคส เมื่อใช้สายใยซ้ำ 2 ชนิด ใช้แบ่งไฮดรอลิเอส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพูนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

- หมายถึง การคกกลูโคสในการเพาะเลี้ยงครั้งแรก
- หมายถึง การคกกลูโคส เมื่อใช้สายใยซ้ำชนิดเขว่นลอย ในอาหารเลี้ยงเชื้อ
- ▲ หมายถึง การคกกลูโคส เมื่อใช้สายใยซ้ำชนิดใช้เฉพาะสายใย

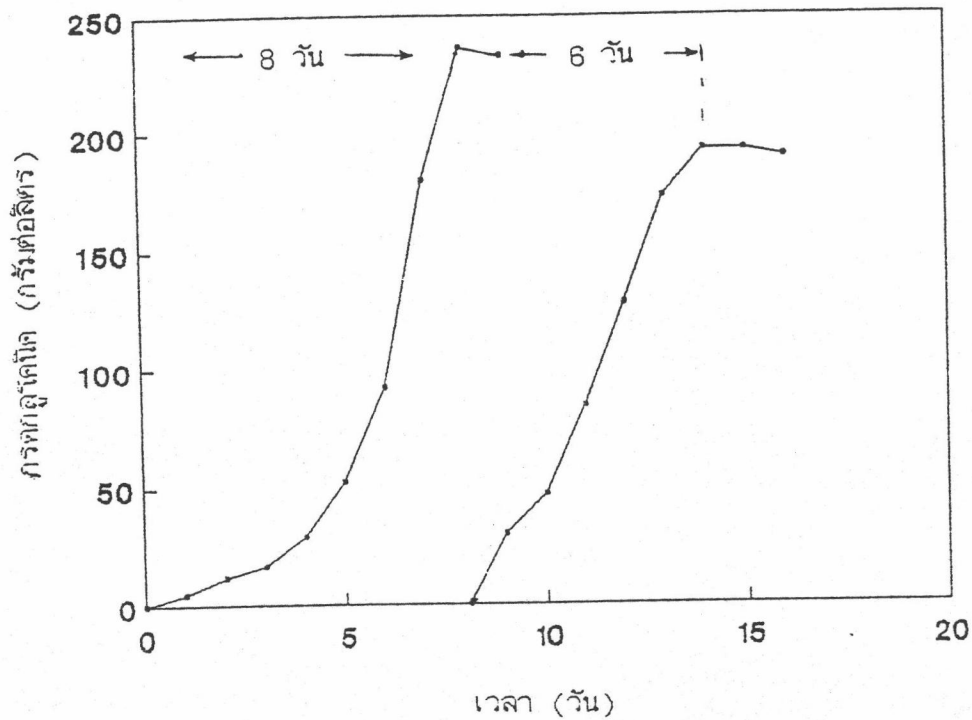

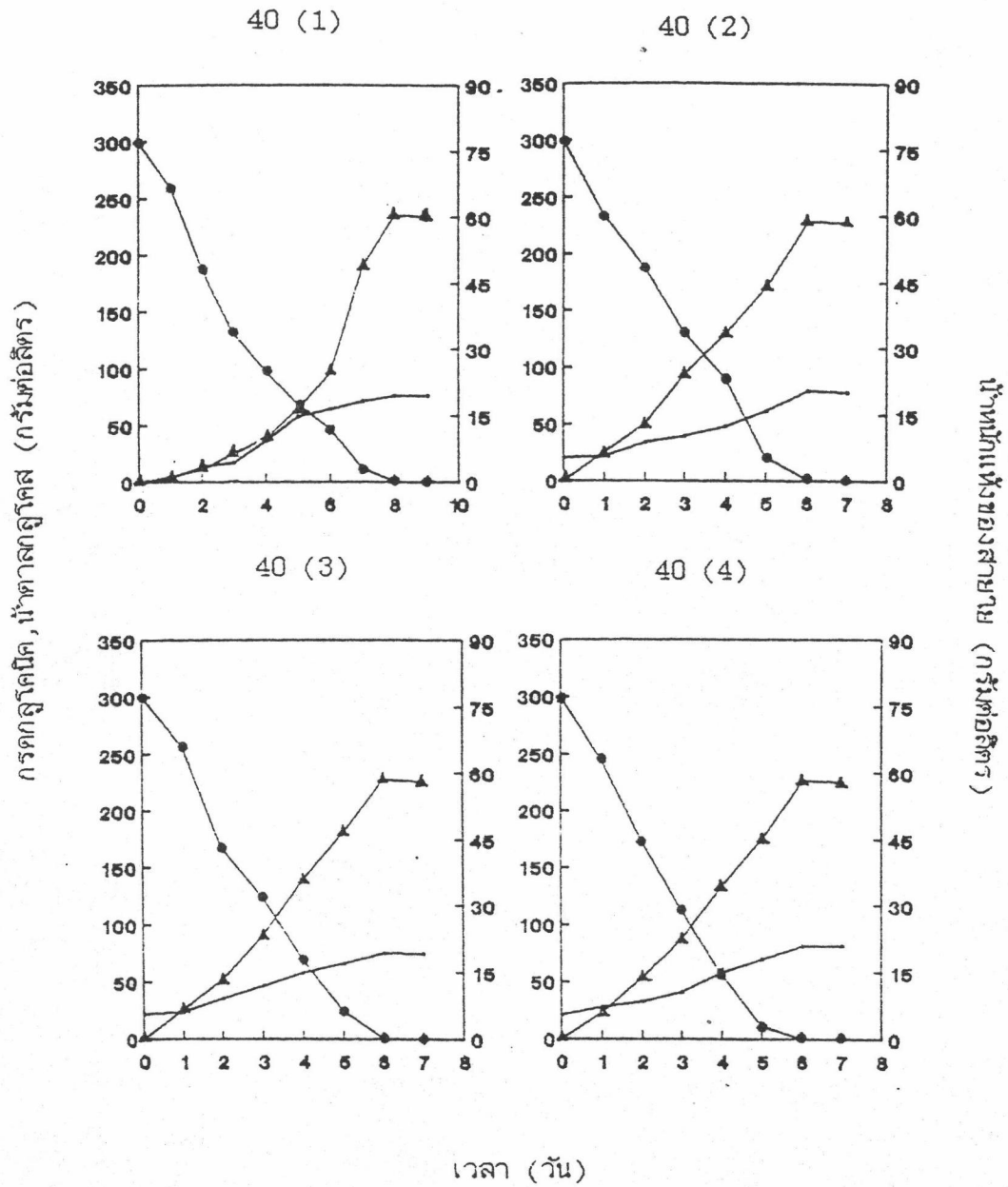
รูปที่ 37 ปริมาณการตกสปีด เมื่อเพาะเลี้ยง *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ไข่
 เชื้อซ้ำชนิดที่ทรงสายใยจากอาหารเลี้ยงเชื้อ ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ต่ออาหาร
 เลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร (20 % ปริมาตร/ปริมาตร) ไข่แบ่งไฮดรอลิเอสที่มี
 น้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่ง
 คาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ บนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

รูปที่ 38 ปริมาณการตกจุลินทรีย์ เมื่อเพาะเลี้ยง *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ใช้เชื้อซ้ำชนิดที่กรองสายใยจากอาหารเลี้ยงเชื้อ ปริมาตร 15 มิลลิลิตร ต่ออาหารเลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร (30 % ปริมาตร/ปริมาตร) ใช้ไฮดรอลิเอสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ บนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

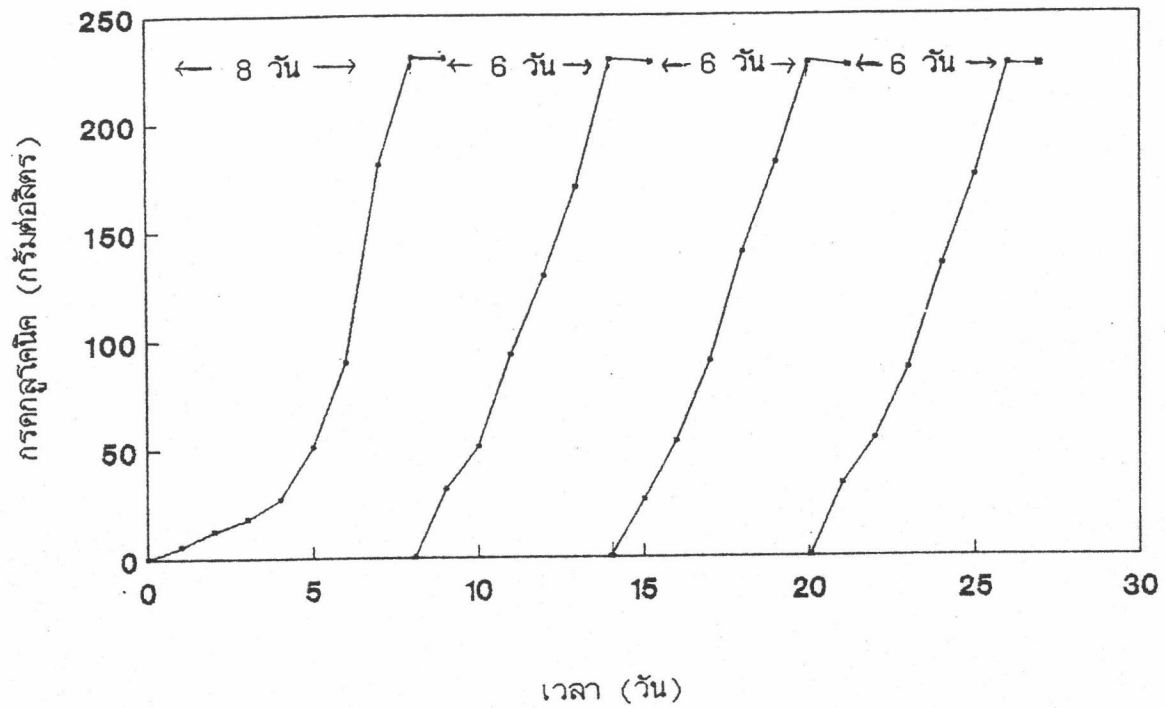

รูปที่ 39 ปริมาณการตกผลึกชนิด เมื่อเพาะเลี้ยง *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ใช้
 เชื้อช้ำชนิดที่กรองสาขาจากอาหารเลี้ยงเชื้อ ปริมาตร 20 มิลลิลิตร ต่ออาหาร
 เลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร (40 % ปริมาตร/ปริมาตร) ใช้แป้งไฮดรอลิเอสที่มี
 น้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่ง
 คาร์บอน เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ บนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

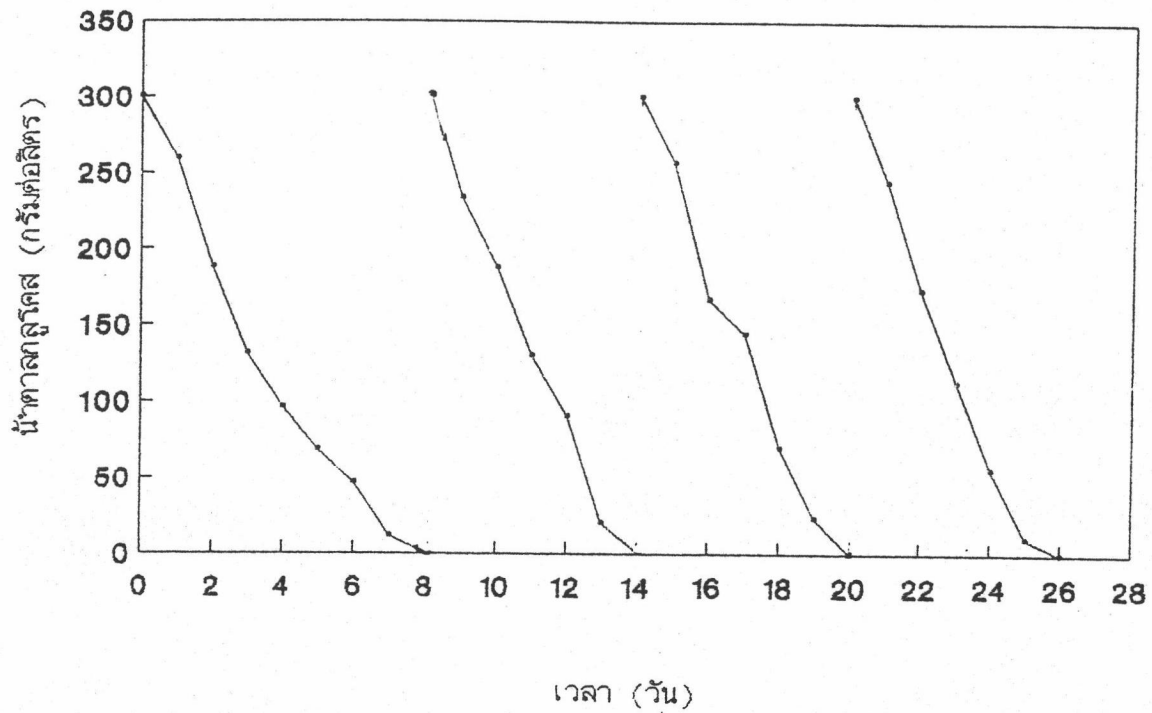

รูปที่ 40 ผลการใช้สาขายช้ำชนิกใช้เฉพาะสาขาย จากอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาณ 15 มิลลิลิตร ในอาหารเลี้ยงเชื้อใหม่ 50 มิลลิลิตร (30 % ปริมาตร / ปริมาตร) ต่อการผลิตกรรทกลูโคส เพาะเลี้ยงในขวดรูปชมพู่ ติดต่อกัน 4 ครั้ง บนเครื่องเขย่าแบบโรตารี ความเร็ว 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

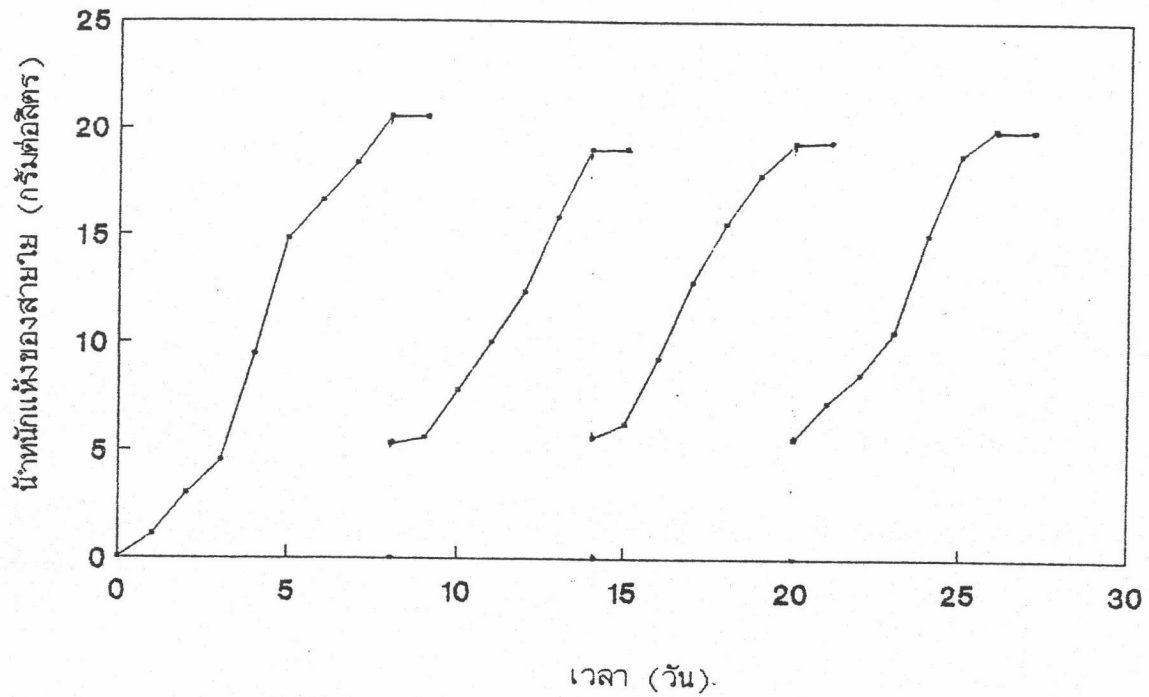
- 40 (1) การเลี้ยงเชื้อครั้งแรก   40 (2) การใช้สาขายช้ำครั้งที่ 1
- 40 (3) การใช้สาขายช้ำครั้งที่ 2   40 (4) การใช้สาขายช้ำครั้งที่ 3
- ▲ กรรทกลูโคส   ● น้ำตาลกลูโคส   → น้ำหนกแห่งของสาขาย

รูปที่ 41 เปรียบเทียบปริมาณการคูณของเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 เมื่อใช้สายใยซ้ำ เพาะเลี้ยง 4 ครั้งติดต่อกัน ใช้แป้งไฮโดรไลเสสที่มีน้ำตาล กลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยงบนเครื่องเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

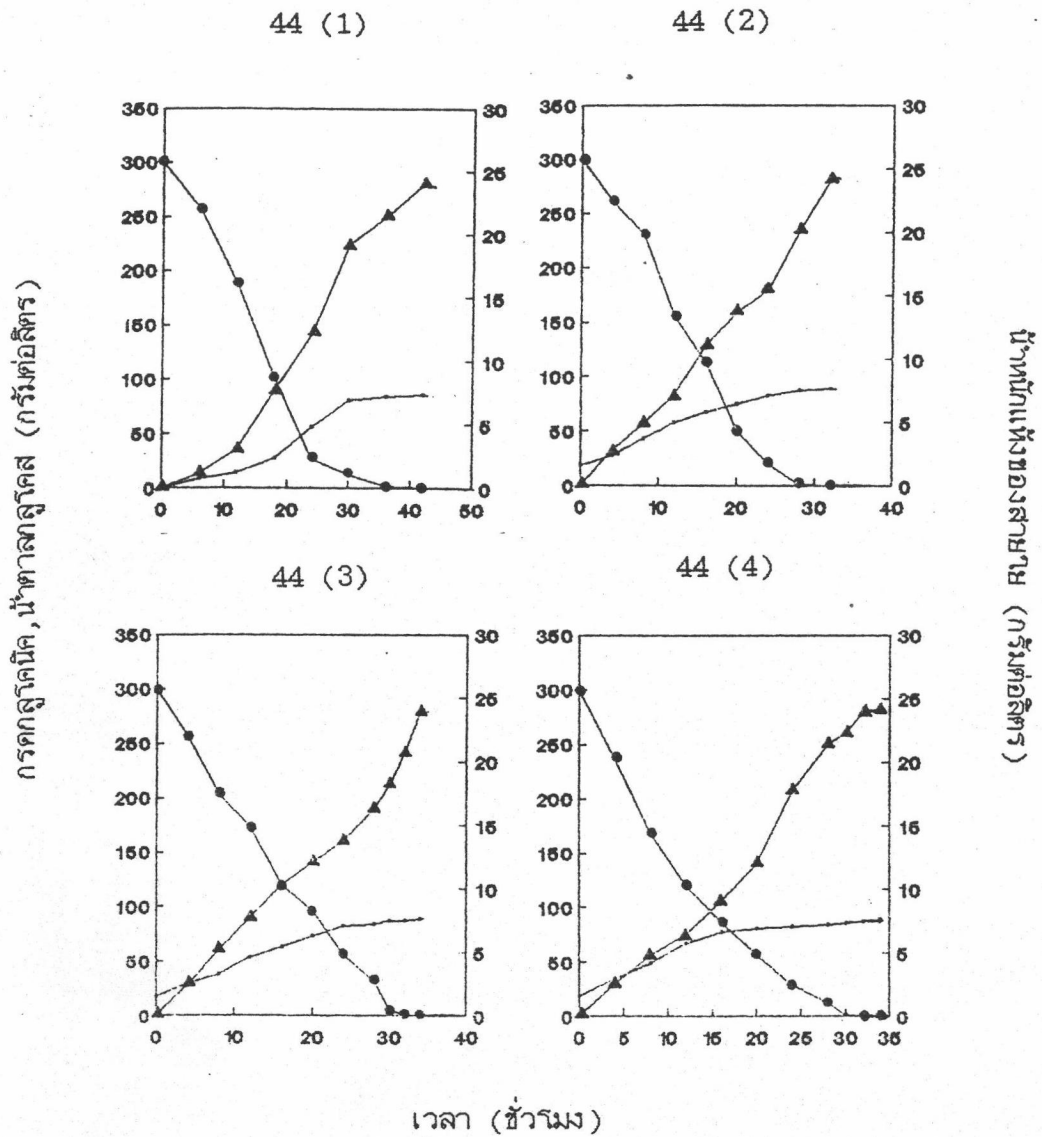

รูปที่ 42 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของน้ำตาลกลูโคส ในระหว่างการผลิตกรดกลูโคนิก โดยเชื้อสายใย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ซึ่ง ใช้แป้งไฮดรอลิเอส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกัน บนเครื่องเขย่าแบบโรตารีความเร็ว 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

รูปที่ 43 เปรียบเทียบการเติบโต ในระหว่างการผลิตกรดกลูโคนิก โดยเชื้อสาหร่าย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ซึ่ง ใช้แป้งไฮดรอลิเอส ที่มีน้ำตาล กลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน เพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกัน บนเครื่องเขย่าแบบโรตารีความเร็ว 200 รอบ ต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง

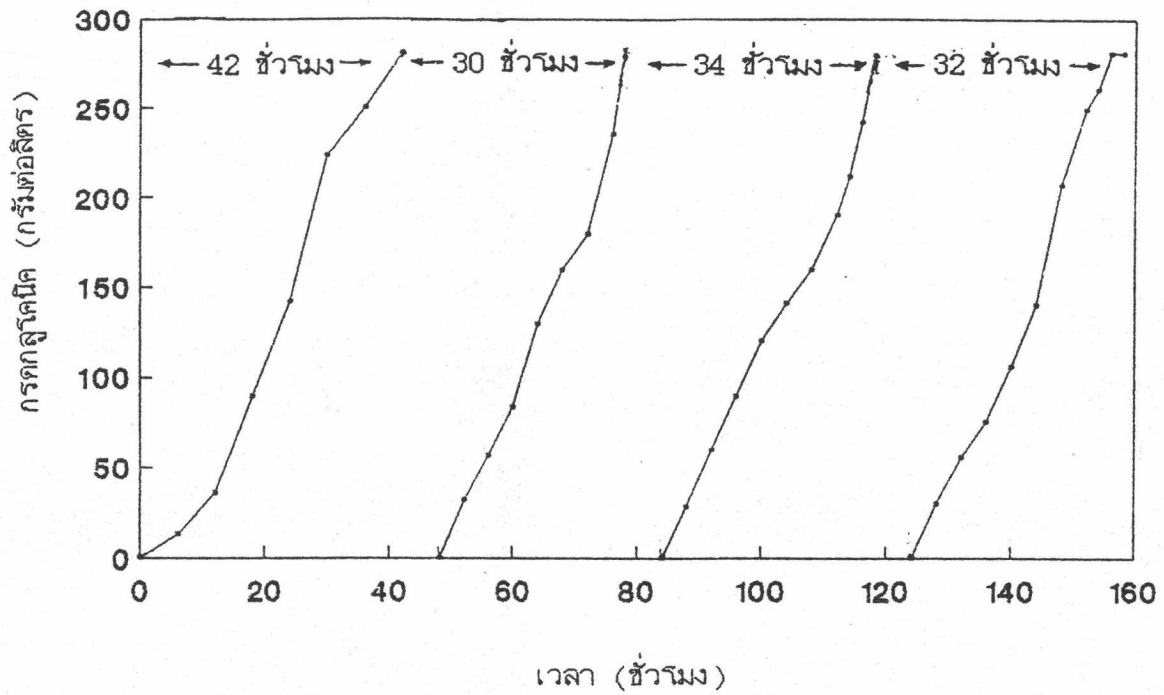

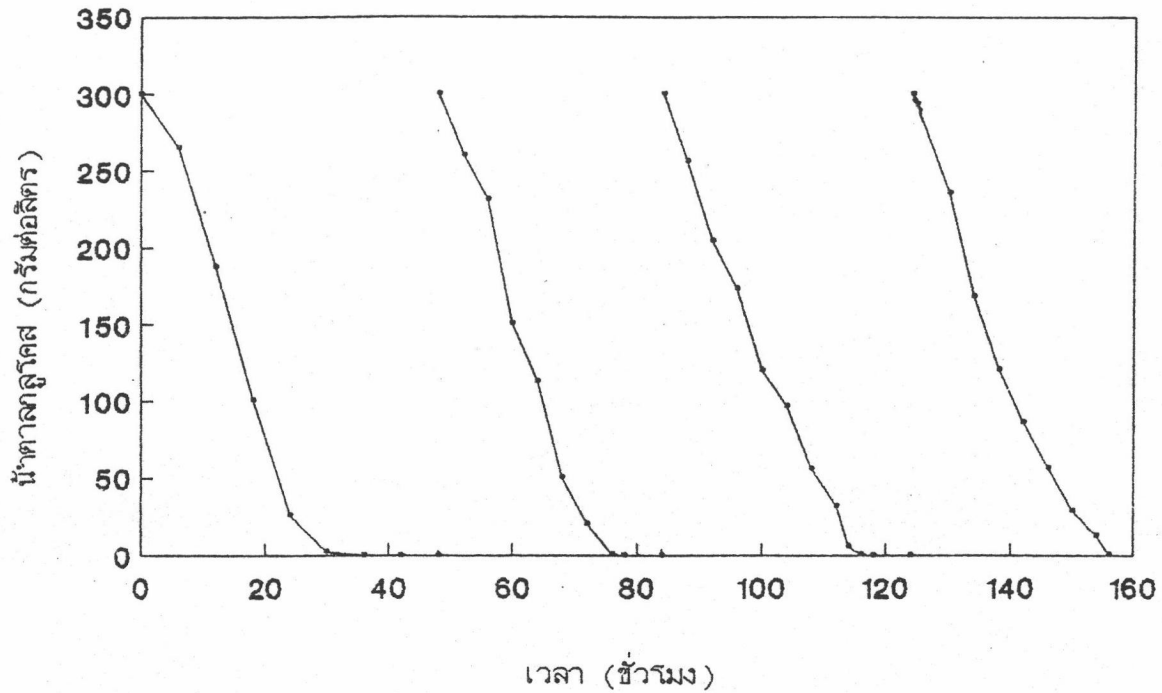
รูปที่ 44 ปริมาณกรรตกลูโคนิค น้ำตาลกลูโคส และการเคิบโรค เมื่อเพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกัน ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แบ่งไฮดรอลิซิสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

44 (1) การเลี้ยงเชื้อครั้งแรก   44 (2) การใช้สายใยซ้ำครั้งที่ 1
 44 (3) การใช้สายใยซ้ำครั้งที่ 2   44 (4) การใช้สายใยซ้ำครั้งที่ 3

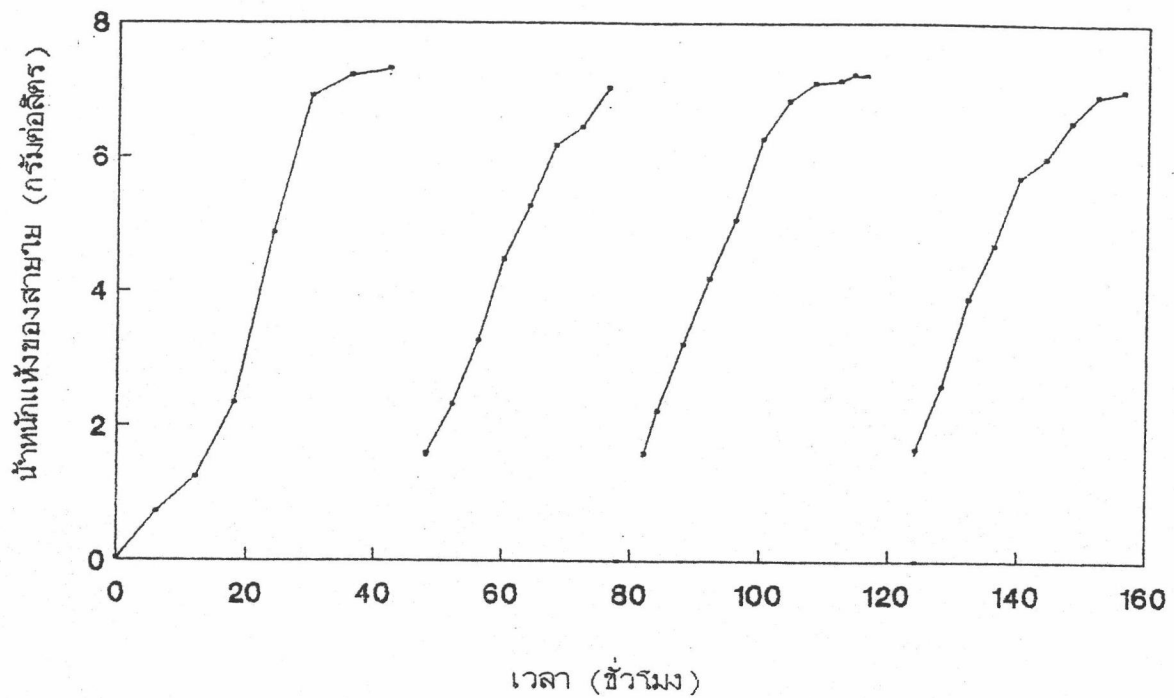
▲ กรรตกลูโคนิค   ● น้ำตาลกลูโคส   → น้ำหนักแห้งของสายใย

รูปที่ 45 เปรียบเทียบปริมาณการตกผลึก จากเชื้อ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 เมื่อใช้สายใยข้าว เพาะเลี้ยง 4 ครั้งติดต่อกัน ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แป้งไฮดรอลิเซลที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที่ อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

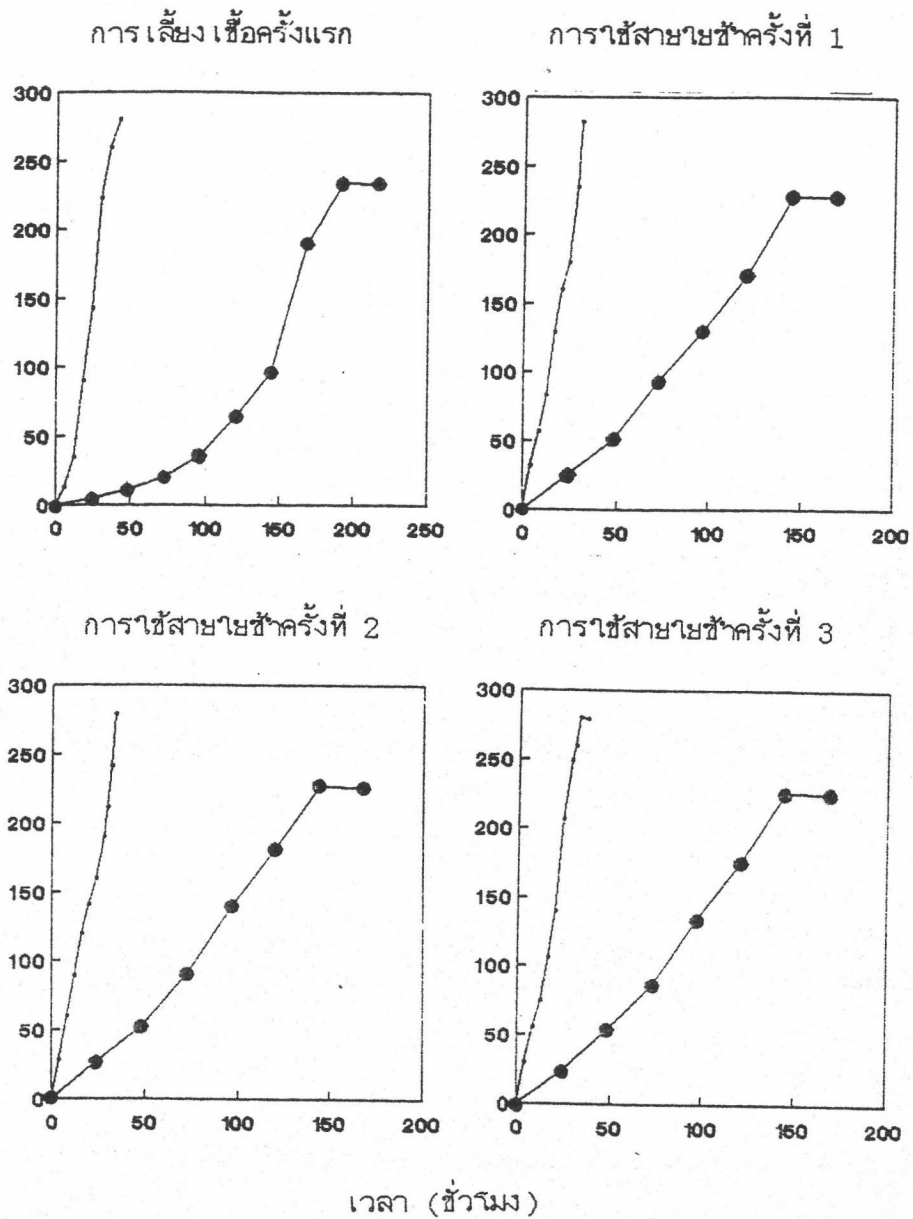

รูปที่ 46 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของน้ำตาคลลูโคสในระหว่างการผลิตกรดกลูโคนิก โดยใช้สายใยของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ซ้ำ เพาะเลี้ยง 4 ครั้ง ติดต่อกัน ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แป้งไฮโดรไลสเสสที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

รูปที่ 47 เปรียบเทียบการเติบโตในระหว่างการผลิตกรดกลูโคนิก โดยใช้สายใยของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ซ้ำ เพาะเลี้ยง 4 ครั้งติดต่อกัน ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ใช้แป้งไฮดรอลิเซลที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % ในอาหารเลี้ยงเชื้อ (300 กรัมต่อลิตร) เป็นแหล่งคาร์บอน อัตราการให้อากาศ 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหารเลี้ยงเชื้อ/นาที อัตราการกวน 600 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส

กรรคกฐโรคินิค (กรรคคคคคคคคค)

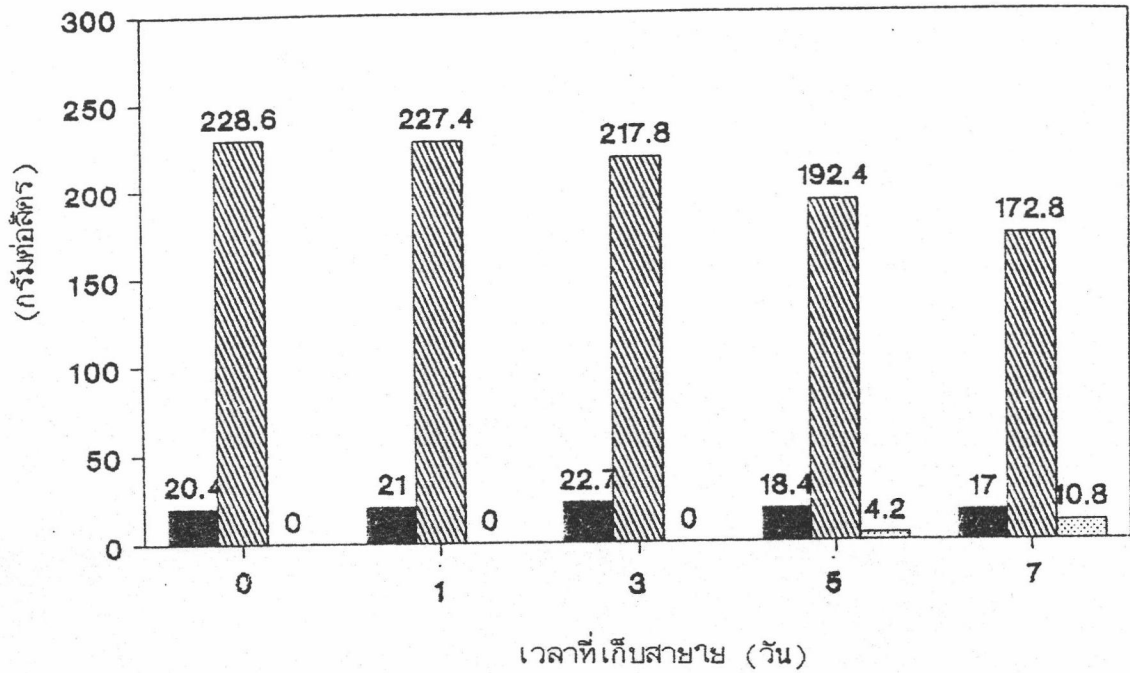
รูปที่ 48 เปรียบเทียบผลผลิตกรรคกฐโรคินิค จากการใช้สายใยของ *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ซ้ำ เพาะเลี้ยง 4 ครั้งติดต่อกัน ใญ่ษาใช้สภาวะที่เหมาะสม* ทั้งในระดับขวดเซย่า และในถังหมักขนาด 5 ลิตร

- หมายถึง กรรคกฐโรคินิคที่ผลิตในระดับขวด เซย่า
- หมายถึง กรรคกฐโรคินิคที่ผลิตในถังหมักขนาด 5 ลิตร

* สภาวะที่เหมาะสม

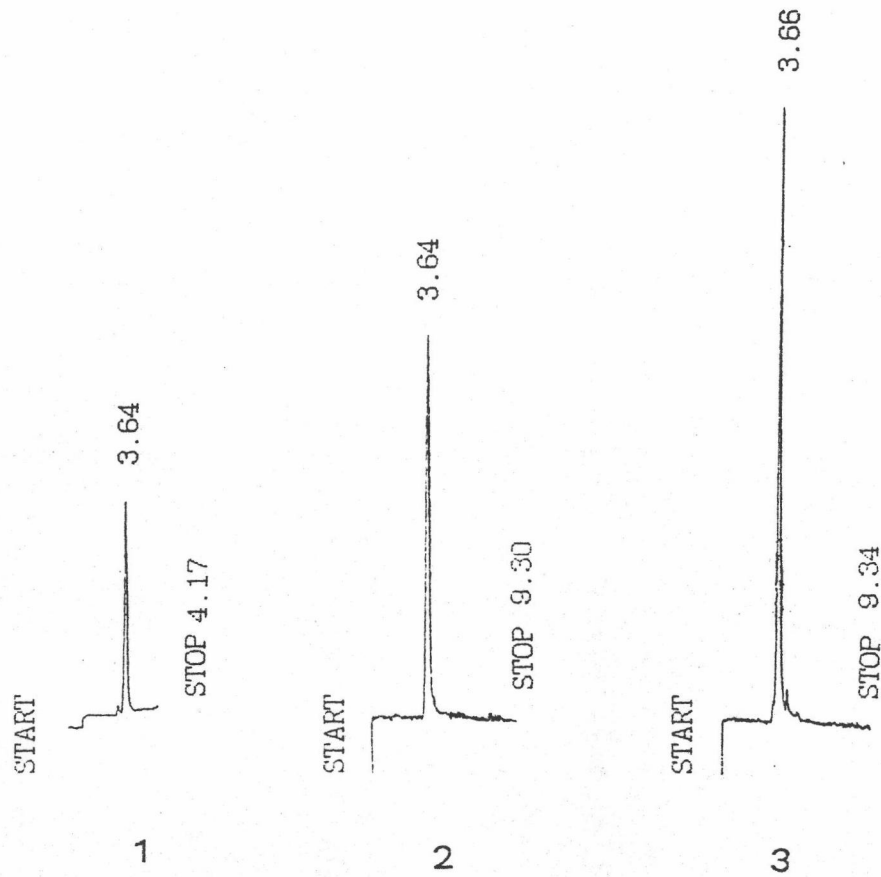
<u>ระดับชวคเขย่า</u>	<u>ระดับถังหมัก</u>
อาหารเลี้ยงเชื้อ- ภาคผนวก ก. แต่ใช้แป้งไฮดรอลิเสส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน	- ภาคผนวก ก. แต่ใช้แป้งไฮดรอลิเสส ที่มีน้ำตาลกลูโคสเข้มข้น 30 % เป็นแหล่งคาร์บอน
ปริมาณสาขาย่อยที่ - 15 มิลลิลิตร นำมาผสมกรดซ้ำ	- 600 มิลลิลิตร
การให้อากาศ - เขย่าแบบโรตารี 200 รอบต่อนาที	- 1.5 ลิตร/ลิตรของอาหาร/นาที
การกวน - -	- 600 รอบต่อนาที
อุณหภูมิ - อุณหภูมิห้อง	- 33 องศาเซลเซียส

กรรกกูลูโคนิก, น้ำตาลกลูโคส, น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

รูปที่ 49 กรรกกูลูโคนิก น้ำตาลกลูโคสและน้ำหนักแห้งของสาหร่ายของ *Aspergillus sp.* สายพันธุ์ G 153 เมื่อนำมาเพาะเลี้ยงเพื่อผลิตกรรกกูลูโคนิกเข้า ในระดับขวดเชย่า หลังจากเก็บสาหร่ายไว้ที่อุณหภูมิ 6 องศาเซลเซียส เป็นเวลาต่างๆ กัน เพาะเลี้ยงบนเครื่องเชย่าแบบบริคารี ความเร็ว 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 6 วัน

- หมายถึง กรรกกูลูโคนิก
- หมายถึง น้ำตาลกลูโคส
- หมายถึง น้ำหนักแห้งของสาหร่าย

เวลาที่อยู่ในคอลัมน์ (Retention time) (นาที)

รูปที่ 50 HPLC โครมาโตแกรมของกรดกลูโคนิคมาตรฐาน (1) กรดอินทรีย์ที่สร้างโดย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 (2) และ กรดอินทรีย์ที่สร้างโดย *Aspergillus* sp. สายพันธุ์ G 153 ผสมกับกรดกลูโคนิคมาตรฐาน (3)